

ผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 1 และ ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
น้ำผึ้ง หมดเพชร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2549

ผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 1 และ ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
น้ำผึ้ง หมดเพชร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 1 และ ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
น้ำผึ้ง หมดเพชร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2549

น้ำผึ้ง หมดเพชร. (2549). ผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนใน หลักสูตร
ปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครู
ที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึง ผลกระทบและปัญหาที่พบในการไม่ได้เข้า
ร่วมใน โครงการการเรียนการสอนของหลักสูตรสองภาษาของครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติ ที่อยู่ใน
โรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านนักเรียน นักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษาได้รับการดูแลเอาใจใส่ในทุกๆ ด้าน
เช่น นักเรียนสองภาษาเรียนในห้องปรับอากาศ มีสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยจำนวนนักเรียนในหลักสูตร
ปกติมีจำนวนมาก โอกาสของนักเรียนไม่เท่าเทียมกัน นักเรียนในหลักสูตรปกติ ไม่ได้รับการดูแล
เอาใจ จากครูและฝ่ายผู้บริหารเท่าที่ควร นักเรียนในหลักสูตรปกติมีความบกพร่องในการอ่านเขียน
จำนวนมาก

2. ด้านครู ครูสองภาษามีชั่วโมงสอนน้อยเกิดความหะหลวมในหน้าที่ เกิดความเหลื่อม
ล้ำในหน้าที่การสอน สำหรับครูที่สอนในหลักสูตรปกติ จะมีชั่วโมงสอนมาก และมีจำนวนนักเรียน
มาก บรรยากาศของห้องเรียนเสียงดัง เพราะเกิดจากเสียงรบกวนข้างนอก ขาดความช่วยเหลือใน
การให้บริการในการถ่ายใบงานให้นักเรียน เนื่องจากนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรปกติมีสติปัญญา
ค่อนข้างต่ำ ไม่ค่อยมีความพร้อมในด้านการเรียน ทำให้ครูที่สอนต้องเหนื่อยเป็นสองเท่า ในการพูด
สื่อสารให้นักเรียนเข้าใจ ทำให้เกิดผลกระทบต่อร่างกายของครู โดยเฉพาะการใช้เสียงต้องดังและพูด
ซ้ำหลายๆ ทำให้ครูเกิดความคิดว่าอยากไปสอนโรงเรียนอื่น ไม่อยากทำงาน เกิดการเปรียบเทียบ
ระหว่างการทำงานของครูด้วยกัน

3. ด้านผู้บริหาร ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสนใจเอาใจใส่กับครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติ
เท่าที่ควร ฝ่ายผู้บริหารมักจะมุ่งเน้นดูแลในการบริหารงานด้านหลักสูตรสองภาษามากเป็นพิเศษ
ผู้บริหารควรมีนโยบายในการบริหารการจัดวางบุคลากรให้เหมาะสม โดยมีเกณฑ์ที่มาตรฐาน และ
เปิดโอกาสให้ครูทุกคนในโรงเรียนได้มีส่วนร่วม ในการคัดเลือกครูที่จะไปสอนในหลักสูตรสองภาษา
ผู้บริหารมีภาระงานที่ต้องดูแลมากขึ้น เพราะต้องบริหารดูแลทั้งหลักสูตรปกติและหลักสูตรสองภาษา
ต้องทำให้ดี

THE IMPACT OF THE REGULAR CURRICULUM ON TEACHERS
IN GRADE 1 AND GRADE 2 AT BENJAMABORPHIT SCHOOL
IN DUSIT DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
NAMPUENG MOODPETCH

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2006

Nampueng Moodpetch. (2006). The Impact of the Regular Curriculum on Teachers in Grade 1 and Grade 2 at Benjamaborphit School in Dusit District, Bangkok. Thesis M.ED, Bangkok : Education Psychology : Adviser : Dr. Pratsana Junlarat.

Research about "The Impact of the regular curriculum on teachers in Grade 1 and Grade 2 at Benjamaborphit School in Dusit District, Bangkok," which have the objective to know the impact and the problem that didn't join in the Bilingual School of teachers and students in the regular curriculum. that in the Bilingual school in primary school in Bangkok.

The purpose of this research was to study the impact of the regular curriculum on teachers in Grade 1 and Grade 2 at Benjamaborphit School in Dusit District, Bangkok.

The sample of the study were eight teachers who teach in Bilingual Program, at Benjamaborphit School.

A qualitative methodology was employed in this study by interviewing eight teachers using opened question regarding their views and benefits from the Bilingual Programe.

The Result of Research

1. Student Side

The Bilingual study have get the good care in every side such as the air condition room and have the multimedia technology. students Thai programe has a lot of students. The students have the different chances. The students of Thai programe doesn't love good take care from teachers and the director that it should be done a lot of student of Thai programe can not read and write.

2. Teacher Side

Bilingual Teacher has few hours to teach which make the different hours between Bilingual Teacher and teachers of Thai programe. Such as a lot of student is in Thai programe, In the classroom have a loud noise come from outside. The Thai teacher programe didn't get good accommodation to make the work sheet. The impact of the Thai teacher programe is them want to transfer to other school because They compare the duty of the teacher. They think that it is different.

3. The administer Side

The director didn't care the teacher and the student in Thai programe that the director always has special treatment to Bilingual programe. The director should have the good policy to make the quality of school which open the mind and shares another opinon to choose the teacher for Bilingual school. The director have a lot of task because they operate and take care both Thai programe and English programe.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติ
ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ของ น้ำผึ้ง หมุดเพชร ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสงคำเครือ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เวณีย์ กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ นางเรวดี พระวิวงศ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมบพิตร ที่ให้ความกรุณาช่วยเหลือในด้านเอกสารและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรสองภาษา และคอยสอบถามความก้าวหน้าในการเรียนอย่างสม่ำเสมอโดยตลอด

ขอขอบคุณอาจารย์ในโรงเรียนเบญจมบพิตรทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และคอยให้กำลังใจในการเรียนเสมอมา

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษา ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อแบ้ง คุณแม่ทองหยิบ หมุดเพชร พี่ น้อง บุคคลในครอบครัวผู้ให้ความรัก กำลังใจ และความช่วยเหลือในทุกด้านตลอดมา ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัย ประโยชน์อันใดที่ได้จากการทำสารนิพนธ์นี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน

น้ำผึ้ง หมุดเพชร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ปัญหาการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร.....	7
ความสำคัญของหลักสูตร.....	9
ประวัติความเป็นมาของโครงการโรงเรียนสองภาษา.....	11
โครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ.....	14
ความหมายของผลกระทบ.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	34
ประวัติโรงเรียนเบญจมบพิตร.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
ปรากฏการณ์ของการศึกษา.....	39
วิธีการศึกษาปรากฏการณ์.....	39
การประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
การเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ในการศึกษา.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ความรู้สึกต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร.....	43
การประสบปัญหาในการจัดหลักสูตร.....	43
การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร.....	44
สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสีย.....	46
แนวทางป้องกันมิให้เกิดผลเสีย.....	46
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
ผลการศึกษา.....	62
อภิปรายผลการวิจัย.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	78

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการสื่อสารในปัจจุบัน ทำให้การติดต่อสื่อสารสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้นประเทศที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยี ย่อมมีอิทธิพลในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล ผ่านภาษาที่ตนเองใช้ ขณะเดียวกันประเทศที่ต้องการรับข้อมูลข่าวสาร ถ้าใช้ภาษาที่แตกต่างกันก็เกิดความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาของเจ้าของข้อมูล ความจำเป็นดังกล่าว เป็นตัวผลักดันให้เกิดความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอื่นนอกเหนือไปจากภาษาแม่ ภาษาราชการ หรือ ภาษากลาง สังคมบางสังคมอาจจะมีการใช้ภาษามากกว่าหนึ่งภาษา บางประเทศที่ประกอบด้วยกลุ่มชนหลายกลุ่มรวมกัน อาจมีการกำหนดภาษาใดภาษาหนึ่งเข้ามาเพื่อใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร (มีชัย เอี่ยมจินดา. 2547 : 54) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากสารสนเทศต่างๆ ที่เข้ามาสู่ประเทศไทย ทุกวันนี้ส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสำหรับการติดต่อสื่อสารระหว่างชาติทั่วโลก ทำให้ถือเป็นความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่สามารถสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างเหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ขึ้นในลักษณะหลักสูตรที่ยึดมาตรฐานเป็นหลัก (Standards-Based Curriculum) โดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นกลุ่มสาระที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (สานปฏิรูป. 2546 : 39)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นเนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อให้มีความรู้ทางภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนของครูจะต้องศึกษาหลักสูตรให้ถ่องแท่ว่าในแต่ละช่วงชั้นครูจะต้องพัฒนาผู้เรียนไปในทิศทางใด (วารสารการศึกษา. 2547 : 29) ซึ่งหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษมีประเด็นที่สำคัญอยู่ 2 เรื่อง คือ 1. การรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ และ 2. การรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งทั้งสองส่วนมีความสัมพันธ์กันหากเราใช้การสื่อสารมากก็จะทำให้เข้าใจมาก แต่ที่ผ่านมา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยยังไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากเด็กไทยมีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารน้อยมาก ซึ่งหาก

จะย้อนดูระบบวิธีการเรียนการสอนของเราแม้จะคล้ายกับประเทศอื่นหลายเรื่อง แต่เราจะเน้นไวยากรณ์มาก โดยไม่ค่อยเน้นการสอนเพื่อให้เด็กสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริง (เดลินิวส์. 2548 : 23)

ดังจะเห็นได้จากที่ผลคะแนนสอบของเด็กไทยออกมาค่อนข้างอ่อนอย่างที่เป็นข่าวว่าผลการสอบ TOEFL (Teaching of English as Foreign Language) ของคนไทยมีผลคะแนนอยู่ในลำดับที่ 8 ของประเทศกลุ่มอาเซียน ทั้งนี้เพราะประเทศไทยยังไม่มีมีการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกันทั่วประเทศ ที่จะต้องเน้นในเรื่องของทักษะการพูดและการเขียน (กองบรรณาธิการ. 2548 : 36)

การสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทย รวมถึงการสอนในสาขาวิชาต่างๆ ด้วยภาษาอังกฤษ (English Program) กลายเป็นประเด็นที่ถูกนำมาวิพากษ์วิจารณ์กันพอสมควร โดยเฉพาะในแง่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยที่พบว่าอยู่ระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งตรงนี้ทำให้ผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการหันมาสนใจอย่างจริงจัง เพื่อติดตามตรวจสอบว่าการสอนภาษาอังกฤษในระบบการศึกษาไทยนั้นกำลังมาถูกทิศทางหรือไม่ (สยามรัฐ. 2548 : 36)

ดังที่มีข่าวจากหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งได้รายงานว่าคณะกรรมการมาธิการคุ้มครองผู้บริโภคของสภาผู้แทนราษฎร ได้รับการร้องเรียนจากผู้ปกครองว่า ได้ส่งลูกเข้าเรียนโรงเรียน หลักสูตรสองภาษา แต่กลับไม่มีการสอนขั้นพื้นฐานให้นักเรียน จึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง โดยที่ประชุมมีความเห็นว่า ขณะนี้มีโรงเรียนจำนวนมากมีปัญหาการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนสองภาษา อาจารย์ที่นำมาสอนในโรงเรียนไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดรวมทั้งมีการเรียกเก็บค่าเล่าเรียนสูงเกินไป ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนของโรงเรียนสองภาษามีเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน จึงมีมติตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษากรณีดังกล่าวและให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาว่า หลักสูตรที่สอนโดดเกินไปหรือไม่และโรงเรียนมีการคัดครูอย่างไร (ไทยรัฐ. 2548 : 16)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นของการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนต่างๆ อาจก่อให้เกิดปัญหาในด้านต่างๆ ตามมา ได้แก่ จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ปัญหาอาคารสถานที่อาจไม่เพียงพอของโรงเรียนขนาดเล็กหรือขนาดกลางที่เข้าร่วมโครงการเปิดหลักสูตรสองภาษา สื่อการเรียนรู้อาจจำกัดคุณภาพของผู้เรียน และคุณภาพของครูผู้สอน เกณฑ์การคัดเลือกเด็กเข้าเรียนในหลักสูตรสองภาษา ค่าใช้จ่ายในการเรียนในหลักสูตรสองภาษา ความสูญเสียทางด้านบุคลากร การวัดและการประเมินผล การเรียนรู้ ซึ่งสิ่งดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลกระทบในด้านต่างๆ ของนักเรียนและครูผู้สอนได้

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูโรงเรียนเบญจมบพิตร ซึ่งมีประสบการณ์ในด้านการสอนเป็นระยะเวลา 5 ปี และได้มองเห็นถึงความเปลี่ยนแปลง และปัญหาของการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร ซึ่งได้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนสองภาษาตาม นโยบายของกรุงเทพมหานครในระยะ 2 ปี โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ตามที่โรงเรียนกำหนด คือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปิดหลักสูตรสองภาษาและการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นเมื่อมีการเปิดใช้หลักสูตรสองภาษาจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น ของครูในโรงเรียนที่สอนในหลักสูตรปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “หลังจากที่โรงเรียนเบญจมบพิตรเข้าร่วมโครงการโรงเรียนสองภาษา เปิดสอนในหลักสูตรสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ท่านคิดว่าพบปัญหาใดบ้าง” คำตอบส่วนใหญ่ที่ได้รับ คือ ห้องเรียนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น ครูที่สอนในหลักสูตรปกติมีชั่วโมงสอนเพิ่มขึ้น ครูที่สอนในหลักสูตรปกติมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น ครูต้องรับผิดชอบดูแลนักเรียนมากขึ้น และคำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ท่านคิดว่าปัญหาเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” พบว่า ปัญหาของครู 3 ใน 5 คน เป็นปัญหาเรื่อง ขนาดของห้องเรียนมีพื้นที่จำกัดแต่จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมีจำนวน 35-50 คน การแบ่งห้องเรียนให้นักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษา ที่จำกัดนักเรียนต่อห้องเรียนจำนวน 25-30 คน จำนวนนักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาในด้านการเรียนการสอนการทำกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยเนื้อที่ในห้องเรียนมีจำกัด ครูต้องรับผิดชอบสอนนักเรียนมากขึ้น การแบ่งครูไทยให้ไปช่วยครูต่างชาติสอนในหลักสูตรสองภาษา ชั่วโมงการสอนเพิ่มขึ้นไม่สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาถึงผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ครูที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แต่เนื่องจากประชากรกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนโรงเรียนเบญจมบพิตร มีจำนวนนักเรียนน้อยไม่สามารถที่จะทำการวิจัยเชิงปริมาณได้ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการศึกษาปัญหาโดยการเลือกใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ครูที่ทำการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อต้องการทราบถึง ผลกระทบในการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติในระดับชั้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามสภาพจริงอย่างใกล้ชิด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยมีความประสงค์ในการศึกษาเพื่อทราบถึงผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางที่ขาดความพร้อมในด้านสถานที่และบุคลากรและการบริหารจัดการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งจะได้ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการวางนโยบายการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในโครงการ

โรงเรียนสองภาษา นอกจากนี้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับโรงเรียนที่จะเข้าสู่โครงการโรงเรียนสองภาษาต่อไป

ปัญหาการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ว่ามีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและครูประจำชั้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร

เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกโรงเรียนที่เหมาะสมในการเข้าร่วมโครงการหลักสูตรสองภาษา
3. ผลการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับโรงเรียนที่จะเข้าสู่โครงการโรงเรียนสองภาษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ผลกระทบ** หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการสอนของครูซึ่งเกิดจากการเปิดโครงการหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติ ผลที่เกิดขึ้นนี้อาจเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการตามหลักสูตร หรือเกิดขึ้นภายหลังจากการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว ซึ่งมีผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร คือ กลุ่มครูผู้สอน กลุ่มนักเรียน และกลุ่มผู้บริหาร ผลที่เกิดขึ้นนี้อาจเป็นได้ทั้งผลที่คาดหวังและผลที่ไม่ได้คาดหวัง ที่เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ

2. **หลักสูตรสองภาษา** หมายถึง หลักสูตรที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแกนกลางและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับการสอนที่ใช้

ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในวิชาต่างๆตามที่โรงเรียนกำหนด โดยมีกลุ่มสาระการเรียนรู้จำนวน 5 กลุ่มสาระ ดังนี้

- 3.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
- 3.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
- 3.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
- 3.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- 3.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. หลักสูตรปกติ หมายถึง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ กล่าวคือ เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักสูตรยืดหยุ่น โดยมีกลุ่มสาระการเรียนรู้จำนวน 8 กลุ่มสาระ ดังนี้

- 3.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 3.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
- 3.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
- 3.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 3.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- 3.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- 3.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 3.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

4. ครูผู้สอนในหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร หมายถึง ครูผู้สอนในโครงการหลักสูตรสองภาษา ดำเนินการสอนโดยครูชาวต่างประเทศ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก โดยมีครูไทยที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการสอน (Team Teaching)

5. ครูผู้สอนในหลักสูตรปกติ หมายถึง ครูผู้สอนที่สอนนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 ที่สอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการสอนทั้งหมด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้คือ

- 5.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 5.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
- 5.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

- 5.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 5.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- 5.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- 5.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 5.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

บทที่ 2

กรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษามีความสำคัญต่อการศึกษทุกระดับ เป็นตัวกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญของการจัดการศึกษาเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษาในประเทศ หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน คำว่าหลักสูตรในภาษาอังกฤษมีใช้ 2 คำ คือ “Syllabus” และ “Curriculum” คำว่า “Syllabus” เป็นภาษาลาตินสมัยกลาง ที่มาจากคำศัพท์ภาษากรีกว่า “Syllabus” ซึ่งมีความหมายว่า “หัวข้อโดยย่อของใจความสำคัญของเนื้อหาสาระหรือหัวข้อโดยย่อของรายวิชาต่างๆ” และคำว่า Curriculum เป็นภาษาลาตินสมัยใหม่ที่มาจากรากศัพท์ในภาษาลาตินที่ว่า Currere แปลว่า “กระบวนวิชา” (course) ดังนั้นคำว่า curriculum จึงหมายถึง “กระบวนวิชาทั้งหมดที่จัดโดยสถาบันการศึกษา” (ธนศ จิตสุทธิภากร. 2547 : 85 ; อ้างอิงจาก วรพรรณ กิรานนท์. 2540)

ความหมายของหลักสูตรในขอบเขตของระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรมีนักการศึกษาชาวไทย และชาวต่างประเทศได้ให้คำนิยามของคำว่า “หลักสูตร” ไว้มากมายดังได้รวบรวมเสนอเป็นแนวคิด ต่อไปนี้

คำว่า “หลักสูตร” มีความหมายแตกต่างกันออกไป หลายความหมายตามบริบทที่ใช้ ซึ่งโบซอง (Beauchamp. 1981) ได้จำแนกออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยรายละเอียด เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน รวมทั้งการวัดผลและประเมินผล

1. หลักสูตร หมายถึง ระบบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ประกอบด้วย กระบวนการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการใช้หลักสูตร และกระบวนการประเมินหลักสูตร

2. หลักสูตร หมายถึง ศาสตร์สาขาหนึ่งทางการศึกษา เป็นความหมายที่ใช้ในสถาบันการศึกษาระดับสูง

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้คำนิยาม หรือคำจำกัดความของหลักสูตร ไว้มากมายหลายลักษณะ ดังนี้

ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2542 : 38) กล่าวถึงหลักสูตรว่ามีความหมายเป็น 2 ประการ คือ ประการแรก หลักสูตรในความหมายแคบ หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน ประกอบด้วย ความมุ่งหมายของการให้การศึกษา เนื้อหาวิชา และอัตราเวลาเรียน กิจกรรมและประสบการณ์ที่จัดให้กับ ผู้เรียน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เช่น หนังสือหลักสูตรระดับชั้นต่างๆที่กระทรวงศึกษาธิการจัดพิมพ์ขึ้น ประการที่สอง หลักสูตรในความหมายกว้าง หมายถึง มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จีระพันธ์ พูลพัฒน์ (2532 : 64) กล่าวว่า หลักสูตร คือมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่นักเรียนแต่ละคนพึงมีในโปรแกรมการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ได้วางแผนไว้ในกรอบของทฤษฎี

ธำรง บัวศรี (2532 : 68) กล่าวว่า หลักสูตรคือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดมุ่งหมายการจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ

สงัด อุทยานันท์ (2532 : 16) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึงประสบการณ์ทางการเรียนซึ่งได้วางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ต้องการหลักสูตรเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่เด็กในโรงเรียน หลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียนซึ่งเขาได้ทำได้รับรู้และได้ตอบสนองต่อการแนะแนวของโรงเรียน

สุคนธ์ ภูริเวทย์ (2532 : 6) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. หลักสูตรในลักษณะที่เป็นรายวิชาหรือเนื้อหาวิชา
2. หลักสูตรในลักษณะที่เป็นมวลประสบการณ์
3. หลักสูตรในลักษณะที่เป็นแบบแผน

วัฒนาพร กระจับทุกซ์ (2542 : 64) กล่าวว่า หลักสูตร คือมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะเจตคติและพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

เฮนเซน (Hensen. 1995 : 8) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนวางแผนไว้ เพื่อจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้

โอลิวา (Oliva. 1992 : 5-6) ได้นิยามคำว่าหลักสูตร หมายถึง ชุดวิชาหรือโปรแกรมการเรียนที่โรงเรียนใช้ในการจัดกิจกรรม ประสบการณ์ให้กับผู้เรียน รวมทั้งกิจกรรมนอกห้องเรียนการแนะแนว และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากความหมายของหลักสูตรดังกล่าว สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ต่างๆทั้งในและนอกห้องเรียนที่ทางสถาบันการจัดการศึกษาได้จัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามเป้าหมาย โดยมีวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ วิธีการจัดประสบการณ์ การเรียนการสอนและการประเมินผลเป็นองค์ประกอบสำคัญ

2. ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษาเพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางให้ว่า การจัดการศึกษาของประเทศที่จัดให้กับเยาวชนนั้น เน้นหนักไปในทิศทางใด ซึ่งเป็นผลโดยตรงต่อผู้เรียน สังคม และชาติ หลักสูตรเป็นตัวนำในการที่จะให้เกิดการเรียนรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรม การเสริมสร้างทักษะ ปลูกเจตคติ ค่านิยม และเสริมสร้างความเจริญเติบโตแก่ผู้เรียนได้พัฒนาไปในทุกๆด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนิยม ศยามณี (2535 : 7-8) กล่าวว่าหลักสูตรมีความสำคัญต่อการให้การศึกษาแก่ประชาชนของประเทศ ดังนี้

1. หลักสูตร เป็นแนวทางให้บุคคล ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการศึกษานำไปปฏิบัติ
2. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา ใช้ควบคุมระบบการเรียนการสอน ในสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ
3. หลักสูตร เป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษาที่จะต้องอำนวยความสะดวกให้การดำเนินงานทางด้านการเรียนการสอนตลอดจนการประเมินผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ
4. หลักสูตร เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตรจะเสนอแนะจุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งครูควรปฏิบัติอย่างจริงจัง
5. หลักสูตร เป็นตัวหลักสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือของรัฐ ในอันที่จะพัฒนาคน
6. หลักสูตร เป็นเครื่องชี้บอกถึงความเจริญของชาติ เพราะการศึกษา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ถ้าประเทศชาติมีหลักสูตรที่เหมาะสมกับสมัย มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมก็จะได้คนที่มีคุณภาพ
7. หลักสูตร เป็นตัวที่กำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ตลอดจนความสามารถของผู้เรียนที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลังคนไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติให้ได้ผลดี

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2540 : 20-21) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ทุกประเทศจึงพยายามปรับปรุงการจัดการศึกษาของตนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดพอสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงาน หรือเครื่องชี้แนวทางในการปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตรกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและในการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง
2. หลักสูตรอันเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาชาติ
3. หลักสูตรเป็นเอกสารของทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาล เพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวกับการศึกษาปฏิบัติตาม
4. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาด้วย
5. หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษา ที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแลติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลด้วย
6. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงาน และพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
7. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะและรูปร่างของสังคมในอนาคตได้ว่าจะเป็นไปในรูปใด
8. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลัง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ได้ผล
9. หลักสูตรจะเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ทันท่วงทีเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงย่อมได้คนที่มีประสิทธิภาพสูง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 23-24) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรและทิศทางและสิ่งกำหนดในการสอน มีความสำคัญของหลักสูตร ดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. งานด้านหลักสูตร ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย
3. หลักสูตร เปรียบเสมือน แบบแปลน การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร

บอกไว้ว่า วัตถุประสงค์ที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะใช้อะไรเป็นวัสดุอุปกรณ์ จะสอนอย่างไร จัดเตรียมการสอนอย่างไรบ้าง เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน หลักสูตรจึงมีความสำคัญ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามต้องการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ หลักสูตรมีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นแนวทางและกรอบในการดำเนินงานการศึกษา ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ พัฒนาผู้เรียนในทุกๆด้าน หลักสูตรจะชี้แนะให้ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้สามารถมวลประสบการณ์ให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จนบรรลุผลตามจุดหมายของการจัดการศึกษา

3. ประวัติความเป็นมาของโครงการโรงเรียนสองภาษา

ในช่วงปลายศตวรรษ 2510 มีโรงเรียนนานาชาติเพียงไม่กี่โรงในประเทศไทย ที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ โรงเรียนเหล่านี้ตั้งขึ้นเพื่อให้การศึกษาแก่นักบุตรธิดาของชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศไทยเป็นหลัก โดยที่รัฐบาลไทยได้อนุญาตให้รับเด็กไทยซึ่งใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศไม่ต่ำกว่า 3 ปี ต่อมารัฐบาลเห็นว่ายังมีกลุ่มเด็กไทยอายุระหว่าง 5-14 ปี ที่มีเวลาพำนักอยู่ในต่างประเทศต่ำกว่า 3 ปี และประสบปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมเดิมของตนอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาในลักษณะนี้ และมีแนวโน้มที่จะไปศึกษาต่อยังต่างประเทศในอนาคตซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการใช้เงินตราต่างประเทศได้ ในปี พ.ศ. 2534 รัฐบาลจึงอนุญาตให้โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย รับนักเรียนกลุ่มดังกล่าวโดยมีการจำกัดจำนวนนักเรียนอยู่ในสัดส่วนครึ่งหนึ่งของนักเรียนทั้งหมด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2537 กระทรวงศึกษาธิการ อนุญาตให้โรงเรียนเอกชนของไทยเองจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษของตนตามคำเรียกร้องของผู้ปกครองชาวไทย เพื่อเป็นการยกระดับการศึกษาในประเทศ และเปิดโอกาสในการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนอีกทางหนึ่ง

ในปี พ.ศ. 2538 โรงเรียนเอกชน 3 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร คือวิทยาลัยกรุงเทพคริสเตียน โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา และโรงเรียนอุดมศึกษาได้รับอนุญาตให้ดำเนินการสอนแบบสองภาษา(มีชื่อเรียกเป็นทางการว่า”โครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในโรงเรียนเอกชน หรือ “English Program in Thai Private School”) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เด็กไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งจะได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยในปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนที่จัดโปรแกรมภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 43 โรงเรียน และอีก 11 โรงเรียน อยู่ระหว่างการยื่นคำร้องขอจัดทำโปรแกรมดังกล่าวในปีการศึกษา 2545 (สุชาดา เปลียนสุภาพ. 2002 – 2003 : 80)

โรงเรียนสองภาษาที่ดำเนินการโดยกระทรวงศึกษาธิการ และใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ในการจัดการเรียนการสอน มีประวัติความเป็นมาดังนี้

ในปี พ.ศ. 2540 คนไทยที่มีฐานะระดับปานกลางจนถึงดี และผู้ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษนิยมส่งบุตรหลานของตนไปศึกษาต่างประเทศ โดยเรียนตามหลักสูตรของประเทศนั้นๆ จนเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจเกิดขึ้นในประเทศไทย ผู้ปกครองส่วนมากจึงนำบุตรหลานของตนกลับมาเรียนยังประเทศไทย แต่ค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนในโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนสองภาษาในประเทศไทยมีราคาค่าเล่าเรียนที่แพงมากเนื่องจากการดำเนินงานโดยเอกชน

ดังนั้นปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายโกวิท วรพิพัฒน์) และอธิบดีกรมสามัญศึกษา (นายกว้าง รอบคอบ) จึงหาโรงเรียนนำร่องเพื่อจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตามที่ผู้ปกครองร้องขอ โรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกในโครงการโรงเรียนแรกคือ โรงเรียนโยธินบูรณะ โดยใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกระทรวงศึกษาธิการโดยจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่สถานศึกษากำหนดเป็นภาษาอังกฤษ ยกเว้น ภาษาไทย และสังคมศึกษาเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย

ในปี พ.ศ. 2541 ผู้ปกครองระดมทรัพยากรส่วนหนึ่งเพื่อจัดโครงการโรงเรียนสองภาษาให้เป็นทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ให้มีคุณภาพสู่มาตรฐานโลก ทั้งด้านทักษะความคิด ทักษะการเรียนรู้ และทักษะขบวนการ

ในปี พ.ศ. 2542 มีโรงเรียนเข้าร่วมโครงการอีก 3 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. โรงเรียนมกุฏเมืองราชวิทยาลัย จังหวัดระยอง
3. โรงเรียนสามัคคีวิทยลัย จังหวัดเชียงราย

ในปี พ.ศ. 2543 โครงการเกิดปัญหาอัตราการจ้างครูชาวต่างประเทศต่ำ เนื่องจากเงินค่าจ้างที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้ต่ำมาก คือ อัตราสูงสุดไม่เกิน 19,500 บาท ทำให้โรงเรียนต้องมีการระดมทุนจากผู้เกี่ยวข้องมาใช้ได้แก่ ผู้ปกครอง และชุมชน มีโรงเรียนสมัครเข้าร่วมเพิ่มเติมอีก 3 โรงเรียน คือ

1. โรงเรียนสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. โรงเรียนสอาดเผดิมวิทยา จังหวัดชุมพร
3. โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา

ในปี พ.ศ. 2544 อธิบดีกรมสามัญศึกษา (ดร.เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา) ได้เชิญผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินบูรณะ ผู้แทนกองการมัธยมศึกษา ผู้แทนกองแผนงาน และผู้แทนศึกษานิเทศก์ร่วมประชุมเพื่อหาโรงเรียนรองรับความต้องการของผู้ปกครองที่มีจำนวนมากซึ่งโรงเรียนโยธินบูรณะไม่สามารถรองรับได้ทั้งหมด จึงพิจารณาคัดเลือกโรงเรียนมัธยมวัดนายโรง กรุงเทพฯ เข้าร่วมโครงการ

ในปี พ.ศ. 2545 คณะครูในโครงการโรงเรียนสองภาษาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้ร่วมกันจัดทำสารและมาตรฐานการเรียนรู้เสนอให้กรมวิชาการตรวจสอบเรื่องความถูกต้องของการใช้ภาษาอังกฤษ ณ โรงเรียนมงกุฎเมืองราชวิทยาลัย จังหวัดระยอง ปัญหาการจ้างครูชาวต่างประเทศ กรมสามัญศึกษาได้นำเสนอเรื่องการขออนุมัติจ้างครูชาวต่างประเทศในอัตราที่สูงขึ้น ซึ่งกรมสามัญศึกษาได้เข้าชี้แจงกับกรมบัญชีกลางแล้ว และใช้เวลา 1 ปี จึงได้อนุมัติให้ครูชาวต่างประเทศในอัตราเดือนละ 30,000 บาท ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ 40,000 บาท ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับอัตราค่าตอบแทนรายคาบ กำหนดให้จ่ายค่าตอบแทนคาบเรียนละ 600 บาท ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ 800 บาทในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในปี พ.ศ. 2546 กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหาร โครงการโรงเรียนสองภาษาได้ย้ายมาสังกัดสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินความพร้อมจำนวน 12 สาย ประกอบด้วย ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาผู้อำนวยการโรงเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา ผู้แทนสำนักในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อประเมินโรงเรียนเข้าร่วมโครงการตามสายที่รับผิดชอบ

ในปี พ.ศ. 2547 คณะกรรมการประเมินความพร้อมของโรงเรียนออกประเมินโรงเรียนร่วมกันประชุมสรุปผลการประเมินความพร้อมของโรงเรียน และรายงานต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จากนั้นทำการแจ้งผลการประเมินโรงเรียนที่สามารถดำเนินการโครงการโรงเรียนสองภาษาได้ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทราบ (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา. 2547 : 1-4) นอกจากนี้สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้พิจารณาคัดเลือกให้โรงเรียนเบญจมบพิตร สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนทดลองดำเนินโครงการโรงเรียนสองภาษาหลักสูตรไทย-อังกฤษ ในปีการศึกษา 2547

4. โครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

การจัดการศึกษาแบบสองภาษา หมายถึง การใช้ภาษาสองภาษาในการสื่อสารหรือจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งได้มีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้มานานกว่า 200 ปี โดยใช้ภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับภาษาอื่น (National Association for bilingual Education, 2001) ในสหรัฐอเมริกาได้จัดให้มีโปรแกรมการศึกษาแบบสองภาษาขึ้นให้กับนักเรียนที่มีความจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษเนื่องจากมีภาษาอื่นเป็นภาษาแม่

คณะกรรมการพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2546 :1) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการไว้ว่า เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน และมีรายละเอียดของโครงการดังนี้

4.1 ด้านหลักสูตร

นิรมล ศตวุฒิ (2543 : 1) ได้กล่าวสรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร เป็นที่รวมของเนื้อหาวิชาที่วางแนวไว้รวมถึงประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนเป็นผู้นำทางให้เกิดการเรียนรู้ และมีความหมายครอบคลุมถึงประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนรับผิดชอบจัดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการนั้นได้กำหนดให้ทำการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จากการรายงานของกลุ่มคณะกรรมการการศึกษาสำนักงานกฤษฎีกา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2545 : บทนำ) ได้สรุปเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไว้ดังนี้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนในทุกด้านโดยเฉพาะในด้านการพัฒนาทักษะการคิด ด้านความรู้รวมถึงความมีคุณธรรม และจริยธรรมโดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการจัดทำหลักสูตรแกนกลางเพื่อเป็นกรอบให้สถานศึกษานำสาระการเรียนรู้ที่ได้ถูกกำหนดไปจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับสังคม และชุมชนของตนเอง (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2545 : 7) สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2545 : 14-22)

1. ด้านแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรเป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจสติปัญญา และความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและให้คนไทยทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาโดยแสดงความคิดเห็น เสนอแนะเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

2. ด้านการจัดหลักสูตร

กำหนดหลักสูตรต่อเนื่องกัน 12 ปี โดยแบ่งออกเป็น 4 ช่วงชั้นคือ

ช่วงชั้นที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 4-6

3. การกำหนดสาระการเรียนรู้

กำหนดสาระที่จะเกิดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเหมือนกันตลอดทั้งหลักสูตร ทั้ง 12 ปี ซึ่งประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

โดยการกำหนดสาระการเรียนรู้ของทั้ง 8 กลุ่ม แบ่งออกเป็น

3.1 สาระการเรียนรู้พื้นฐาน เป็นสาระการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคน

3.2 สาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดเพิ่มขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมแนะแนว

4. หลักการของหลักสูตร

เป็นการศึกษาที่เสริมความเป็นเอกภาพของชาติระหว่างความเป็นไทยและสากล มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต ทั้งเรื่องความรู้ และคุณธรรม โดยการจัดการเรียนรู้ที่เป็นบูรณาการ และทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ

5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

มุ่งพัฒนาคนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดี มีปัญญา (มีความสามารถคิดเป็น แก้ปัญหาได้และมีความสุข มีสุขภาพดีภูมิใจในความเป็นไทยอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข) โดยเฉพาะเน้นการพึ่งตนเองได้

6. ลักษณะของหลักสูตร

6.1 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่กำหนดเป็นกรอบหลักสูตร คือ กำหนดสาระของหลักสูตรอย่างกว้างๆ เพื่อให้สถานเพื่อจัดการเรียนการสอนต่อไป

6.2 เป็นหลักสูตรที่ใช้มาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณภาพผู้เรียน โดยส่วนกลางกำหนดมาตรฐานกลุ่มวิชาและมาตรฐานแต่ละช่วงชั้นให้

6.3 โครงสร้างของหลักสูตรกำหนดแต่เพียงสาระหลักเท่านั้นสถานศึกษาต้องไปจัดการเรียนรู้ทั้งในเรื่องการกำหนดเนื้อหา(คำอธิบายรายวิชา) เวลาเรียน และการวัดผลประเมินผล การเรียนสถานศึกษาต้องดำเนินการเองทั้งหมดกล่าวได้ว่าสถานศึกษาต้องทำหลักสูตรของสถานศึกษาเองและจัดการเรียนการสอนด้วยตนเองทั้งสิ้น

6.4 สื่อการเรียนการสอนเน้นเพื่อการศึกษา ค้นคว้า เพื่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองดังนั้นเพื่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองสื่อจึงต้องมีหลากหลายและต้องมีการเรียนรู้เพื่อค้นคว้า

7. การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา

7.1 สถานศึกษาต้องจัดทำสาระของหลักสูตร (พ.ร.บ. มาตรา 27 วรรค 2) หรือหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น ซึ่งถือว่าการกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาให้กับสถานศึกษาอย่างแท้จริง ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพนักเรียนด้วย

7.2 มีการประเมินระดับชาติ โดยประเมินนักเรียนทุกคนในปีสุดท้ายของทุกช่วงชั้น (ป.3,ป.6,ม.3และ ม.6) กำหนดให้มีการเทียบโอนประสบการณ์และผลการเรียนรู้ตลอดหลักสูตร

8. การจัดการเรียนรู้

8.1 สถานศึกษาต้องร่วมกับชุมชนกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (ม.27วรรค 2) และมีการวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนา

8.2 การจัดการเรียนรู้เน้นตามสภาพจริงในชีวิตจริงให้เกิดองค์ความรู้ซึ่งสถานศึกษาจะต้องใช้วิธีการเชื่อมโยงสาขาวิชาต่างๆหรือการบูรณาการองค์ความรู้สาขาวิชาต่างๆเข้าด้วยกันให้มากที่สุดนอกจากนั้นการจัดการเรียนรู้ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และพัฒนาตนเองได้

9. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนกำหนดให้ประเมินตามสภาพจริงควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนและกำหนดให้สถานศึกษาประเมินซ้ำทุก 3 ปี โดยสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินด้วย

9.1 มีการประเมินคุณภาพนักเรียนโดยประเมินนักเรียนทุกคนในปีสุดท้ายของทุกช่วงชั้น (ป.3,ป.6,ม.3และ ม.6)

9.2 กำหนดให้มีการเทียบโอนประสบการณ์และการเรียนรู้ตลอดหลักสูตร

10. การจบหลักสูตร

10.1 กำหนดการจัดหลักสูตรไว้ 2 ระดับ คือการศึกษาภาคบังคับ (ม.3) และ การศึกษาขั้นพื้นฐานและ (ม.6)

10.2 สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดระบบหลักเกณฑ์ ระเบียบ และวิธีการวัดและการประเมินผลผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง

11. การกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและรายงาน (การประกันคุณภาพ) กระทรวงศึกษาธิการประกาศเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อจัดระบบคุณภาพที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสร้างความมั่นใจและพึงพอใจกับสังคม

4.2 การบริหารจัดการของโครงการโรงเรียนสองภาษา (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา 2547:1-3) การบริหารจัดการของโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการมีรายละเอียด ดังนี้

1. สถานศึกษาที่มีความพร้อมสามารถจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ตั้งแต่ก่อนระดับประถมศึกษาขึ้นไปสถานศึกษาใดประสงค์จะจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษจะต้องเสนอโครงการให้หน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาเป็นไปตามลำดับขั้น ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการก่อนเปิดทำการสอน หน่วยงานต้นสังกัดต้องกำหนดหัวข้อเรื่องและวิธีการในการเขียนโครงการ

2. การขออนุมัติโครงการ

2.1 สถานศึกษาเสนอโครงการต่อหน่วยงานต้นสังกัดตามลำดับ

2.2 หน่วยงานต้นสังกัดแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโครงการ

2.3 คณะกรรมการตรวจสอบความพร้อมของสถานศึกษา

2.4 คณะกรรมการการประเมินผลการตรวจสอบและแจ้งผลการประเมินต่อหน่วยงานต้นสังกัด

2.5 หน่วยงานสังกัดให้ความเห็นชอบ

2.6 หน่วยงานต้นสังกัดขอเสนออนุมัติต่อกระทรวงศึกษาธิการ

3. สถานศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการโครงการแล้วให้ดำเนินการภายใน 2 ปี ถ้าไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าโครงการนั้นสิ้นสุด

4. สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษแล้วมีความประสงค์จะหยุดดำเนินการต้องแจ้งต่อหน่วยงานต้นสังกัดและผู้ปกครองนักเรียนล่วงหน้าอย่างน้อย 2 ปี ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการจบตัวประโยชน์ของนักเรียนชั้นสุดท้ายที่รับเข้าเรียนด้วย

5. สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสองกลุ่ม คือกลุ่มที่จัดเป็นภาษาไทยและกลุ่มที่จัดเป็นภาษาอังกฤษต้องกำหนดให้มีกิจกรรมพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องจนสามารถสอนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารได้เหมือนเจ้าของภาษา

6. สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษต้องจัดให้มีคณะกรรมการของสถานศึกษาดำเนินการตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงานของสถานศึกษาทั้งระบบโดยมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านคุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วจัดทำเป็นรายงานประจำปีเสนอหน่วยงานต้นสังกัดและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ต่อเนื่อง

7. เวลาและวิชาที่เปิดสอน

7.1 ระดับประถมศึกษา จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะ วิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และพลศึกษา โดยคำนึงถึงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของศาสตร์นั้นควบคู่ไปกับภาษาอังกฤษ

7.2 ระดับมัธยมศึกษา จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ทุกรายวิชา ยกเว้น วิชาภาษาไทย สังคมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณีไทย และ ศิลปวัฒนธรรมของไทย

8. ครูผู้สอน

8.1 ระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาครูผู้สอนที่เป็นชาวต่างชาติต้องสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามสำเนียงของเจ้าของภาษาและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารง่ายๆได้หรือจัดให้มีครูไทยที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเข้าไปมีส่วนร่วมตลอดเวลา

8.2 จัดให้ครูผู้สอนทำสัญญาปฏิบัติงานให้ครบ 1 ปีการศึกษาเป็นอย่างน้อยและมีบทลงโทษที่เข้มงวดหากละเมิดสัญญา

8.3 ครูผู้สอนทุกคนต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อยและต้องมียุทธศาสตร์การศึกษาในสาขาวิชาที่จะสอนหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

8.4 ครูผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการสื่อสารได้เหมือนเจ้าของภาษาและได้คะแนนสอบ TOEFL ไม่น้อยกว่า 500 หรือ IELTS ไม่น้อยกว่า 5.5

8.5 ครูผู้สอนทุกคนต้องมีความรู้และความเข้าใจเด็กและวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการศึกษาด้านการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

8.6 ครูผู้สอนชาวต่างประเทศต้องได้รับการอบรมด้านหลักสูตรของประเทศไทยภาษาและวัฒนธรรมไทย อย่างน้อย 15 ชั่วโมง

8.7 สถานศึกษาต้องจัดให้ครูผู้สอนทุกคนทั้งที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนซึ่งกันและกันเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด

8.8 ครูผู้สอนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาโดยได้รับการฝึกอบรมศึกษาดูงานในประเทศหรือต่างประเทศอย่างน้อย 3 ปี ต่อหนึ่งครั้ง

9. การรับนักเรียน

9.1 รับนักเรียนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

9.2 สถานศึกษาสามารถกำหนดเงื่อนไขความสามารถของผู้เรียนได้ตามความเห็นชอบของหน่วยงานต้นสังกัด

9.3 ให้สถานศึกษาคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถผ่านเกณฑ์ ได้เข้าเรียนโดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนเพิ่มอย่างน้อย 3% ของจำนวนนักเรียนในโครงการ

9.4 การจัดจำนวนนักเรียนแต่ละห้องเป็นดังนี้

9.4.1 ระดับก่อนประถมศึกษา ไม่เกินห้องละ 25 คน

9.4.2 ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายไม่เกิน ห้องละ 30 คน

10. การเก็บค่าเล่าเรียนและการตั้งกองทุน

10.1 การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเรียนค่าธรรมเนียมอื่นในสถานศึกษา เอกชนและค่าใช้จ่ายในส่วนที่เพิ่มจากการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยในสถานศึกษาของรัฐกำหนดให้หน่วยงานสังกัดในสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดในอัตราที่เหมาะสม

10.2 สถานศึกษาและกรรมการสถานศึกษาต้องจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนให้นักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในโครงการ และมีความสามารถผ่านเกณฑ์ให้เข้าเรียนในโครงการอย่างน้อย 3% ของจำนวนนักเรียนแต่ละปี และเพื่อใช้ดอกผลจากกองทุนส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างนักเรียนในโครงการกับนักเรียนภาษาไทย

11. การจัดทรัพยากรและกิจกรรมของสถานศึกษา

11.1 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษต้องบริหารจัดการบุคลากร สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการ และสถานที่ต่างๆ ให้ครูและนักเรียนทุกคนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันและอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะสถานศึกษาของรัฐซึ่งใช้งบประมาณของรัฐต้องดูแลให้เกิดความเป็นธรรมอย่างแท้จริง

11.2 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสองกลุ่มต้องจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมของโรงเรียนและชุมชนโดยเฉพาะกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นไทย ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

4.3 สื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน

กระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอนในโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการดังนี้

1. สถานศึกษาต้องจัดให้มีหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับที่เปิดสอนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ครูทุกคนได้ศึกษา
2. สถานศึกษาจัดหาหนังสือที่เป็นภาษาไทยครบถ้วน ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการกำหนดอย่างน้อย 10 ชุด ไว้ใช้ในห้องสมุด
3. ในกรณีที่สถานศึกษาจัดทำหนังสือเรียนขึ้นเองและมีการบังคับซื้อหนังสือนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อน
4. สถานศึกษาต้องจัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอน หนังสือแบบฝึกหัดหรือหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เป็นภาษาอังกฤษครบทุกวิชาที่จำนวนที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระตามหลักสูตร โดยระบุจำนวนรายการจำนวนหนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
5. สถานศึกษาต้องจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ ที่ทันสมัยให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนอย่างครบถ้วนและเพียงพอและจัดบริการใช้สื่อดังกล่าวให้ผู้เรียนใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ (สุชาติดา เปลี่ยนสุภาพ. 2003 – 2004 : 178 – 180)

5. ความหมายของผลกระทบ (Impact)

ผลกระทบ (Impact) ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ผลกระทบ” ไว้ดังนี้

สมพร แสงชัยและสุนทร เกิดแก้ว (ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์. 2530 : 46-47 ; อ้างอิงจาก สมพร แสงชัยและสุนทร เกิดแก้ว. 2520) ได้กล่าวถึงผลกระทบว่า เป็นผลของการดำเนินงานในช่วงระยะเวลาที่ยาวนานไปบางครั้งผลกระทบอาจเกิดขึ้นต่อไปเมื่อได้จบหรือสิ้นสุดการดำเนินการนั้นๆ ไปช่วงหนึ่งแล้ว และเป็นผลที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลและชุมชน เช่นการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทางเกษตร ซึ่งมีผลมาจากการอ่านเอกสารหรือหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมที่เป็นผลมาจากการฝึกอบรมหรือการแนะนำให้มีการรวมกลุ่ม เป็นต้น นอกจากนี้ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นได้จากความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลกระทบหรือ ความสำคัญเหล่านี้ อาจเป็นผลทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหารหรือทางนิเทศวิทยาก็ได้

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2523 : 11) ได้กล่าวถึงผลกระทบของโครงการว่า เป็นขั้นตอนที่จัดทำขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการในลักษณะรวบยอด โดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับการประเมินเมื่อเริ่มต้นโครงการ ในส่วนของการประเมินสภาพแวดล้อมนั้น จำเป็นต้องประเมินซ้ำกับสภาพแวดล้อมเดิมเพื่อตรวจดูว่าสิ่งใดบ้างที่เปลี่ยนแปลง ถ้าในช่วงดำเนินการไม่มีเหตุการณ์สำคัญๆ ที่มีผลต่อความเปลี่ยนแปลงนั้นแล้ว ก็ย่อมยึดถือได้ว่าความเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากโครงการซึ่งเป็นผลกระทบของโครงการนั่นเอง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 30,545) ได้ให้ความหมายของคำว่า ผลกระทบ หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการกระทำทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อมทำให้กระเทือนไปถึงผู้อื่น

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2528 : 41) ได้ให้ความหมายของผลกระทบว่า หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นในระยะยาวซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่มุ่งมั่น ต้องการให้เกิดขึ้นหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ นอกจากนี้ผลกระทบยังแบ่งตามทิศทางเป็นผลกระทบทางบวกและผลกระทบทางลบ

ลักษณะของการศึกษาผลกระทบจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เกี่ยวข้องการยุติหรือล้มเลิกการดำเนินการต่อไปโดยปรับขยายเป็นบางส่วน อย่างไรก็ตามผลกระทบของโครงการเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในระยะยาวในสภาพธรรมชาติของสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงเป็นการยากมากที่จะผลกระทบของโครงการ ซึ่งต้องแสดงความเกี่ยวข้องระหว่างผลลัพธ์กับโครงการด้วย (ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์. 2530 : 49)

ในการศึกษาผลกระทบของโครงการนั้นนิยมใช้วิธีหนึ่งคือ การติดตามผล (Follow-up Study of Tracer Study) โดยมีขั้นตอนดังนี้ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2528 : 44)

1. นิยามให้ชัดเจนว่า ผลกระทบที่ต้องการติดตามคืออะไร
2. หาวิธีวัดที่ได้มาตรฐานโดยตรวจสอบว่ามีวิธีวัดที่มีมาตรฐานหรือไม่อย่างไรผลกระทบของโครงการนั้นมักไม่มีเทคนิคโดยเฉพาะ
3. การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมไว้ เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการ
4. สรุปลเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการในเชิงบรรยายสภาพเหตุผลที่เป็นไปได้ โดยการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการเพื่อให้ผู้อ่านเป็นผู้พิจารณาตัดสินว่าผลนั้นสมเหตุสมผลเพียงไร

โอเวนและรอเจอร์ (Owen. & Rogers. 1999 : 263-274) ได้กล่าวถึงคำว่าผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ว่าเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามโครงการ โดยเรียงลำดับตามความสำคัญของสิ่งที่เกิดคือ ผลผลิต ผลลัพธ์ และสิ่งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามโครงการขั้นสุดท้าย ก็คือผลกระทบ ดังมีรายละเอียดแต่ละส่วน ดังนี้

5.1 ผลผลิต (Output) เป็นผลที่เกิดขึ้นอย่างทันทีโดยตรง อันเนื่องมาจากกิจกรรมหรือการปฏิบัติงานตามโครงการหรือเป็นผลเบื้องต้น ซึ่งผลผลิตนี้เป็นผลในทางบวกที่เกิดขึ้นกับผลิตผล (Effect) ของโครงการ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการป้อนปัจจัยนำเข้า (Inputs) เข้าไปในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้น และมีความแตกต่างกันในประเด็นที่ผลผลิตของโครงการต้องเกิดขึ้นก่อน แล้วจึงเกิดผลประโยชน์ทางบวกเกิดขึ้นตามมา ตัวอย่างเช่น โครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน ผลผลิตที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการดำเนินการตามโครงการนี้ก็คือ นักเรียนได้รับประทานอาหารกลางวันครบถ้วน หรือนักเรียนได้รับอาหารเสริมประเภทนม ผลลัพธ์ของโครงการที่ตามมาก็คือ นักเรียนมีสุขภาพดีขึ้น มีน้ำหนักเพิ่มขึ้น และมีภูมิคุ้มกันโรคมากขึ้น

5.2 ผลลัพธ์ (Outcome) หมายถึงผลประโยชน์ หรือผลพลอยได้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามโครงการ ซึ่งเป็นทางบวก (Benefit) และมีความหมายที่เชื่อมโยงไปถึงผลที่เกิดขึ้นต่างๆ หรือผลที่เกิดขึ้นจากการเข้าไปมีส่วนร่วม (Intervention) ในโครงการ (http://www.nwrac.org/whole-school/impact_a.html) ผลลัพธ์นี้อาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างการดำเนินโครงการและภายหลังสิ้นสุดโครงการแล้ว เช่นนักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น มีทักษะ มีทัศนคติ ค่านิยม คือเป็นผลที่ได้รับจากโครงการ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานในโครงการบ้าง อาจไม่ใช่เป็นเงื่อนไข หรือเรื่องของอารมณ์

ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เช่น กระบวนการเรียนการสอนที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในตำราแต่เพียงอย่างเดียว หรือการดำเนินการตามโครงการไม่ต้องการให้ประชาชนเป็นผู้รับแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่ต้องมีพฤติกรรมบางอย่างที่คาดหวังว่าจะให้เกิดขึ้นจากโครงการหรือหลักสูตรด้วย การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเหล่านี้ ถ้าเป็นผลที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่กิจกรรมของโครงการยังดำเนินอยู่ เรียกว่าเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นทันที (Immediate Outcome) (<http://www.bja.evaluationwebsite.org/html/glossary/i/html>) และผลลัพธ์ของโครงการที่จำเป็นต้องเกิดขึ้นอย่างเป็นระดับขั้นตอน เช่น โครงการสำหรับเด็กและเยาวชนโครงการหนึ่ง ปรากฏผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากโครงการตามระดับขั้น ดังนี้ 1) มีนักเรียนไปโรงเรียนมากขึ้น 2) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านหนังสือได้มากขึ้นและมีทักษะกระบวนการเพิ่มมากขึ้น 3) นักเรียนได้เลื่อนชั้นที่สูงขึ้น และ 4) มีงานทำ

5.3 ผลกระทบ (Impact) คือผลทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากโครงการ เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามโครงการ หรือเงื่อนไขของโครงการหรือเกิดจากกิจกรรมของโครงการ (Rossi, Freeman, & Lipsey, 1999 : 236. ; <http://www.bja.evaluationwebsite.org/html/glossary/i/html>) เป็นผลระยะกลางที่เกิดขึ้นต่อเนื่องมาจากผลผลิตผลที่เกิดขึ้นนี้ ต้องมีความเกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ชุมชนและสังคม ผลกระทบจากโครงการนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ระยะ คือ ผลกระทบที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการตามโครงการ (Effect) และผลที่เกิดขึ้นปลายทางคือ หลักการดำเนินการตามโครงการ ตัวอย่างเช่น โครงการทางการศึกษาที่จัดขึ้นโครงการหนึ่ง ผลผลิตของโครงการที่เกิดขึ้นคือ นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ ผลลัพธ์ของโครงการคือ นักเรียนมีความพร้อมในการออกไปประกอบอาชีพ และมีงานทำ รวมทั้งมีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผลกระทบของโครงการนี้คือ สังคมที่อยู่เป็นสังคมที่มีบุคคลที่สามารถถ่ายทอดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ ซึ่งเป็นผลกระทบทางบวก ผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้น เช่น สังคมนั้นกลายเป็นสังคมที่มีการแข่งขัน เอาจัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันระหว่างผลลัพธ์และผลกระทบก็คือ ผลกระทบที่เกิดขึ้นในโครงการ ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลลัพธ์ ที่สามารถเชื่อมโยงไปยังขั้นตอนสุดท้ายของการดำเนินงานตามโครงการ ดังนั้นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในโครงการจึงถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องนำไปพิจารณาในฐานะที่เป็นผลกระทบด้วย (http://www.nwrac.org/whole-school/impact_a.html) หรือโครงการทางการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ อาจมีผลกระทบทางบวกที่เกิดขึ้นก็คือ สังคมนั้นเป็นสังคมที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาและต่อสู้กับปัญหาที่เกิดขึ้นต่างๆได้ หรือเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในสังคมนั้นๆ บุคคลที่อาศัยอยู่ในสังคมนั้น ก็สามารถใช้กระบวนการแก้ปัญหา มาแก้ปัญหอย่างเป็นระบบได้ และผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวกับคนในสังคมนั้น ก็คือเป็นบุคคลที่มีลักษณะนิสัยในการแก้ไขและต่อสู้กับปัญหา

โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทำให้วัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ เป็นสังคมของการแสวงหา เป็นสังคมที่มีเหตุผล ผลกระทบของหลักสูตรส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นนามธรรม ได้แก่ ผลกระทบต่อ ชุมชน ผลกระทบต่อสังคม วัฒนธรรม ผลกระทบต่อวิถีชีวิต ผลกระทบต่อจิตใจและความรู้สึกนึกคิด ของประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผลกระทบบางส่วนอาจเริ่มเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการตามโครงการ เช่น การมีงานทำ หรือเด็กมีภาวะโภชนาการที่ดีขึ้น แต่ผลบางส่วนอาจเกิดขึ้นภายหลังโครงการสิ้นสุดไปแล้ว 2-3 ปี จึงกล่าวได้ว่าผลกระทบเป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ของสภาพความเป็นอยู่ในบ้านปลายของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับจากโครงการ (ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์. 2530 : 49.; คณะทำงานย่อยเรื่องการ ติดตามงานและประเมินผล. 2531 : 14.; เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. 2544.; Merrill.2002) ส่วนศิริ ชัย กาญจนวาลี (2545 : 146) เสนอไว้ว่าผลลัพธ์ หมายถึงผลระยะยาว (Long term outputs) หรือผลจุดหมายปลายทาง (Ultimate outputs) ผลลัพธ์เป็นผลจุดหมายปลายทางอันเป็นผลที่เกิดขึ้น ต่อเนื่องมาจากผลกระทบ ต้องพิจารณาจากมิติของเวลาและความต่อเนื่อง และยังต้องพิจารณา ทิศทางของผลกระทบว่ามีผลทั้งทางบวกและทางลบ จึงเป็นจุดที่บ่งบอกถึงความแตกต่าง ของ ผลกระทบกับผลของโครงการ คือผลของโครงการพิจารณาเฉพาะผลทางบวกอย่างเดียว และต้องเป็น ผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์เท่านั้น ส่วนผลกระทบของโครงการหมายถึงผลที่เกิดขึ้นทั้งหมดของ โครงการ ที่เกิดขึ้นในระยะยาวหรือเกิดขึ้นในระยะหนึ่งหลังจากที่โครงการสิ้นสุดลง ผลกระทบของ โครงการดังกล่าวครอบคลุม ทั้งผลที่โครงการคาดหวังและผลที่ไม่ได้คาดหวัง หรือเป็นผลที่พึง ประสงค์หรือไม่ก็ตาม เป็นผลที่เกิดขึ้นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สามารถแยกออกมาจากผลของ โครงการได้อย่างเด่นชัด (เยาวดีราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. 2544.; Maraskin.1993. ; <http://www.nwrac.org/wholeschool/overview/f.html>.)

5.4 การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) เป็นการประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้นจาก โครงการทั้งหมด เป็นการประเมินในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล ที่สามารถให้เหตุผล ได้อย่างชัดเจน ว่าการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีที่เกิดขึ้นนั้น เป็นผลอันเนื่องมาจากการเข้าไปมีส่วนร่วม ในโครงการกิจกรรมของโครงการหรือนโยบายนั้นๆ (<http://www.worldbank.org/poverty/impact/whatisie.htm>) และผลที่ได้จากการประเมินเป็นข้อมูลข่าวสารสนเทศ ที่ก่อให้เกิดกระบวนการที่ทำให้ เกิดการตัดสินใจถึงคุณค่าของโครงการ ความสำคัญคือต้องมีการนำมาพิจารณาระบุถึงความสัมพันธ์ กับผลที่ได้รับ ตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการนั้นๆ ความสำคัญอยู่ที่กิจกรรมหรือการบริการ ของโครงการ ว่ามีผลกระทบเกิดขึ้นได้อย่างไร (Rossi.; Freeman. & Lipsey.1999 : 271-272.;

[http://www.bja.evaluationwebsite.org/impact/evaluation/what is impact.html](http://www.bja.evaluationwebsite.org/impact/evaluation/what_is_impact.html)) และการประเมินผลกระทบนี้ถือได้ว่าเป็นการประเมินผลลัพธ์ของโครงการชนิดหนึ่ง ที่ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในแนวกว้างมากขึ้น อันเป็นผลที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจากโครงการหรือการดำเนินกิจกรรมของโครงการในระยะยาว(Chen. 1990 : 54.; <http://www.bja.evaluationwebsite.org> <http://www.bja.evaluationwebsite.org/html/glossary/i.html>) และสิ่งสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจของโครงการจำเป็นต้องมีข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับผลกระทบของโครงการนั้นๆว่าโครงการนั้นก่อให้เกิดผลลัพธ์ระยะยาวอย่างถาวร ตามเจตนารมณ์ของโครงการต้องการหรือไม่ เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในโครงการ (Ezemenari.: Rudqvist. & Subbarao.1999 : 2) สารสนเทศที่ได้จากการประเมินผลกระทบของโครงการ เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการนำไปใช้เพื่อการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขการดำเนินการตามโครงการในอนาคตให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล รวมทั้งตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของสังคมได้มากยิ่งขึ้น (UNESCO. 1999 : 50-52) ลักษณะการประเมินโครงการรูปแบบเดิม ในส่วนของการประเมินผลกระทบ เป็นการประเมินภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตามโครงการเสร็จสิ้นไปแล้ว ต่อมาในระยะหลังการวางแผนโครงการพัฒนาต่างๆ นักประเมินได้เริ่มมาให้ความสนใจต่อการประเมินผลกระทบของโครงการมากยิ่งขึ้น คือมีการประเมินผลกระทบก่อนการจัดทำโครงการ (Impact Assessment) (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์. 2537 : 7) การประเมินโครงการใดๆก็ตามถ้าปราศจากการประเมินผลกระทบแล้ว ไม่สามารถบอกได้ถึงคุณค่าที่แท้จริงของโครงการได้ (<http://www.worldbank.org/poverty/impact/whatisie.htm>)

การประเมินผลกระทบของโครงการถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญของการประเมิน และต้องมีความเกี่ยวข้องกับหลักการ 4 ประการดังนี้ (Owen. & Rogers. 1999 : 264)

1. สามารถระบุถึงผลลัพธ์ของโครงการได้
2. สามารถระบุได้ว่าโครงการมีการดำเนินงานเป็นไปตามแผนหรือไม่ และต้องสามารถอธิบายได้ว่าทำไมถึงต้องมีการดำเนินการตามโครงการ และมีการดำเนินการอย่างไรที่ทำให้การดำเนินการตามโครงการนั้นมีผลที่เกิดขึ้นและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงอย่างไรกับผลลัพธ์ของโครงการ
3. ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการ เช่น การบริหารจัดการ นโยบายต่างๆ เงินทุนที่ใช้ สามารถนำไปใช้ในการกำหนดในโครงการได้อย่างไร มีความถูกต้องหรือไม่อย่างไร ใช้ในส่วนไหนของโครงการ ซึ่งทรัพยากรในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะเงินที่ใช้ในโครงการแต่เพียงอย่างเดียว
4. การให้ข้อมูลข่าวสารสนเทศจากการประเมินของโครงการต่อผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ เพื่อเป็นการตัดสินใจในโครงการ นั้นว่าควรมีการขยายผลของโครงการหรือตัดสินใจยุติโครงการ

รอสซี, ฟรีแมน และลิปเซย์ (Rossi.; Freeman. & Lipsey. 1999 : 236) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลกระทบของโครงการสรุปได้ว่า เป็นการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างระหว่างการดำเนินการ 2 สภาวะ คือระหว่างกลุ่มที่เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการกับกลุ่มที่ไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการ วิธีการศึกษาแบบนี้เป็นการกำจัด อิทธิพลของตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบภายนอกออกไป ผลของการศึกษาทำให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะที่ต้องการศึกษา ที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนในกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการกับกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ วิธีการที่ใช้สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่าง สามารถนำมาใช้ได้หลายวิธีการส่วนใหญ่เป็นการเกี่ยวข้องกับการควบคุมในกลุ่มเป้าหมาย ที่ทำให้เห็นสภาพของการไม่ได้เข้าร่วมโครงการได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาความหมายของผลกระทบดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปสาระสำคัญของผลกระทบได้ว่า ผลกระทบเป็นผลที่เกิดขึ้นในระยะยาวที่เกิดขึ้นได้ทั้ง ในทางบวกและทางลบผลที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินโครงการหรือเกิดขึ้นหลังจากสิ้นสุดโครงการผลที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นทั้ง ทางตรงและทางอ้อมและผลดังกล่าวที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล ชุมชนและสังคมและการประเมินผลกระทบของโครงการเป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุที่มาของผลที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน โดยศึกษาว่าผลจากการดำเนินการตามโครงการก่อให้เกิดผลกระทบอย่างไรบ้าง ผลที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นผลกระทบของโครงการอย่างแท้จริงหรือว่าเป็นผลมาจากปัจจัยอื่น (Chen. 1990 : 51) ทั้งนี้ภายหลังจากที่ได้วิธีการประเมินผลกระทบของโครงการหรือหลักสูตรแล้ว ผู้ประเมินมีความจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลกระทบของหลักสูตร เนื่องจากการประเมินผลกระทบเป็นกระบวนการ ที่นำไปสู่การประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจสำหรับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรที่เกี่ยวข้องนั้นๆ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกวรรณ เขี่ยมชัย (2547 : 104–105 ; อ้างอิงจาก สำนักนโยบายและแผน กระทรวงศึกษาธิการ) ได้ดำเนินการประเมินผลกระทบโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ในปี พ.ศ. 2538 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 สุ่มมาจากทั้ง 12 เขตการศึกษา ได้มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วัดความสามารถทางสติปัญญา วัดความถนัดทางการเรียน วัดเจตคติต่อการเรียน และวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และใช้แบบสอบถามดังนี้ การรับรู้ของนักเรียนเรื่องวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และหรือผู้ปกครอง การรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง (Self Perception) การรับรู้สภาพโรงเรียนของนักเรียน และความรู้สึกของผู้ปกครองต่อ

การเปลี่ยนแปลงของสังคม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน ใช้ค่า t - test การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ที่ผลกระทบทางลบต่อระดับคะแนนเฉลี่ย ความถนัดทางการเรียน สถิติปัญญาด้านการรับรู้ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ของนักเรียน ตัวแปรที่มีผลกระทบต่ระดับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ อัตมโนทัศน์ (การรับรู้ความสามารถของตน) และเจตคติต่อการเรียน และตัวแปรที่มีผลกระทบทางบวกต่อความสามารถทางสถิติปัญญาด้าน ความจำ และการวิเคราะห์ของนักเรียน คือ เจตคติต่อการเรียนและการศึกษาของบิดามารดา ผลกระทบของโครงการต่อการจัดการเรียนการสอน คือ ครูต้องเพิ่มเวลา วิชา และชั้นที่สอนมากขึ้น ครูสอนไม่ตรงวิชาเอก ขาดการอบรมโดยเฉพาะวิชาเลือกสายอาชีพ ผลกระทบต่อการจัดการ คือ ขาดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารสถานที่ สื่อการสอน งบประมาณ และบุคลากร

เพ็ญศิริ อุดมผล (2546 : 120-122) ได้ศึกษาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารของโรงเรียน บรรยากาศองค์การของโรงเรียน และความสัมพันธระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับ บรรยากาศองค์การของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วม 14 โรงเรียน แบบมุ่งความสำเร็จของงาน 10 โรงเรียน แบบสั่งการ 9 โรงเรียน และแบบ สนับสนุน 8 โรงเรียน จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอนเป็นลักษณะของการเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ามามีส่วน ร่วมในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้บริหารมีการปรึกษาหารือและนำเสนอแนะจาก ผู้ใต้บังคับบัญชาไปใช้ อีกทั้งมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เรียกได้ว่าเป็นระบบของผู้นำแบบ ประชาธิปไตย คือ ให้โอกาสแก่ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ ขององค์กร ทำให้เกิดการยอมรับและเชื่อมั่นซึ่งกันและกันถึงแม้ว่าพฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วมจะ สร้างขวัญและกำลังใจที่ดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ก็ไม่ได้หมายความว่าจะทำให้งานประสบความสำเร็จ ได้ เพราะผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคนมีลักษณะต่างๆไม่เหมือนกัน และจากข้อมูลการศึกษาพฤติกรรม ผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน พบว่าพฤติกรรมผู้นำแบบสนับสนุนและพฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วมซึ่ง มีลักษณะเป็นพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์นั้น ในความคิดเห็นของผู้บริหารและครูมีความ แตกต่างกันซึ่งผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าพฤติกรรมของผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับที่ปฏิบัติ สม่าเสมอ ส่วนในความคิดเห็นของครูเห็นว่าพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับที่ปฏิบัติ เป็นบางครั้ง จากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารแบบมุ่งความสัมพันธ์อาจจะ

ยังไม่สร้างความพึงพอใจให้กับครูเท่าที่ควรในขณะที่ผู้บริหารคิดว่าได้ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งในการแสดงพฤติกรรมผู้นำที่ไม่ต่อเนื่องอาจแสดงถึงความไม่จริงจังใจของผู้บริหาร ทำให้ครูเกิดความไม่แน่ใจในพฤติกรรมดังกล่าวและมีความเข้าใจในพฤติกรรมที่แตกต่างกัน และอาจทำให้เกิดบรรยากาศในการทำงานไม่ชัดเจนหรือแบ่งพรรคแบ่งพวก เกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกันซึ่งเรียกได้ว่าเป็นบรรยากาศที่ค่อนข้างปิด

ดังนั้นในการที่จะบริหารงานให้ได้ประสิทธิผล ผู้บริหารอาจใช้พฤติกรรมผู้นำแบบหนึ่งแบบใดหรือหลายแบบกับผู้ใต้บังคับบัญชาและในสถานการณ์ต่างๆก็ได้ ซึ่งผู้บริหารจะต้องปรับแบบพฤติกรรมผู้นำของตนให้เข้ากับสถานการณ์และความต้องการด้านแรงจูงใจของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเหมาะสมและมีความต่อเนื่องในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนและสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวจะทำให้เกิดประสิทธิผลของงานในองค์กรได้เป็นอย่างดี และจากการศึกษาของคัมภีระของบรรยากาศองค์การ พบว่า มิติขาดความสามัคคีและมิติอุปสรรคซึ่งเป็นมิติด้านพฤติกรรมของครู ในความคิดเห็นของผู้บริหารและครูมีความแตกต่างกันซึ่งมิติขาดความสามัคคีนั้น ผู้บริหารเห็นว่าพฤติกรรมครูอยู่ในระดับที่แทบจะไม่ปรากฏขึ้นบ้างในบางครั้งแสดงว่าในคณะครูอาจมีปัญหากันโดยที่ผู้บริหารไม่ทราบ ในทำนองเดียวกันของมิติอุปสรรค ซึ่งความคิดเห็นของผู้บริหารคิดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนานๆครั้ง แต่ครูกลับให้ความคิดเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งซึ่งก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการทำงาน จากความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีความแตกต่างกันของทั้งสองมิติ ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารอาจจะยังให้ความสนใจเกี่ยวกับครูน้อยกว่าที่ควรจะเป็นจึงมองว่าครูมีความพึงพอใจในงานที่มอบหมายและสิ่งที่เป็นอยู่ ครูมีความรักใคร่กันเป็นอย่างดี ซึ่งในความเป็นจริงอาจมีปัญหาก่อขึ้นทั้งในเรื่องของงานและเรื่องส่วนตัว ดังนั้นจากเหตุการณ์ดังกล่าวมักจะทำให้เกิดบรรยากาศเป็นลักษณะแบบปิดโดยที่ผู้บริหารอาจจะไม่ได้รับรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดบรรยากาศนั้นจึงไม่มีการปรับหรือสร้างบรรยากาศใหม่ๆให้ดีขึ้น ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การต่อไปได้

บรรยากาศองค์การแบบปิดมักเป็นบรรยากาศองค์การที่ไม่พึงประสงค์ที่จะเกิดขึ้นในทุกองค์การ ซึ่งอาจเนื่องมาจากเป็นบรรยากาศแบบที่ผู้บริหารมีการบริหารงานที่ไม่คำนึงถึงความต้องการและความผาสุกของผู้ใต้บังคับบัญชา บริหารงานโดยใช้กฎระเบียบอย่างเคร่งครัดขาดความจริงจังในการที่จะสนใจใฝ่ดี หรือให้ความช่วยเหลือเกื้อกูล อีกทั้งละเลยต่อสวัสดิการและขาดมิตรสัมพันธ์ระหว่างกันในองค์กร ขาดความริเริ่มสร้างสรรค์ การพูดกับการปฏิบัติงานของผู้บริหารไม่ตรงกัน ทำให้คณะครูขาดความกระตือรือร้นและขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานมากที่สุด

สุทธิพงศ์ ยงค์มกล (2543 : 255-268) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจ

ติดตามและนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงไปใช้ในการวางแผนพัฒนาสถาบันรวมถึงการจัดการอย่างต่อเนื่องในการดำเนินงานต่างๆในองค์การพิจารณาตัวปัจจัยหลักเพื่อกำหนดปัจจัยต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน คือ ลักษณะองค์การ ลักษณะสภาพแวดล้อม ลักษณะของบุคลากร และนโยบายการบริหารและการปฏิบัติแล้วกำหนดรายการปัจจัยย่อยในแต่ละปัจจัยหลักโดยใช้แนวคิด ทฤษฎี ผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์การ เพื่อพิจารณาปัจจัยย่อยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผล ผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนต้องมุ่งให้ความสำคัญกับเทคนิควิธีการทั้งหลายที่ทำให้การปฏิบัติงานและการประสานงานในโรงเรียนดีขึ้น รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ หากสามารถจัดเทคโนโลยีสำหรับการสื่อสารได้สอดคล้องกับการจัดกำหนดงานย่อยทำให้งานของฝ่ายต่างๆเป็นที่เข้าใจถูกต้องตรงกันได้อย่างรวดเร็วรายการปัจจัยที่ส่งผลในระดับมาก คือ วิธีการประสานงานระบบเครือข่าย เพื่อการจัดทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่ชัดเจนสะดวก นอกจากนั้นโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน จะต้องมีการใช้เทคโนโลยีหรือวิธีการที่เหมาะสมเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลภายนอกโรงเรียนด้วย การใช้เทคโนโลยีองค์การจะต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจการงานภายในโรงเรียน ก่อนที่จะพัฒนาเทคโนโลยีออกไปสู่ข้อมูลภายนอก ส่วนสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยด้านลักษณะนโยบายของบริหารและปฏิบัติ นอกจากนั้นโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนต้องให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมให้มาก เพื่อการพัฒนาคุณธรรม ทักษะการปฏิบัติงานและจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมเป็นกระบวนการช่วยให้บุคคลได้เรียนรู้และมีความชำนาญเพื่อวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยมุ่งให้คนเรียนรู้และเปลี่ยนพฤติกรรมของคนไปในทางที่ต้องการ เพิ่มประสิทธิภาพและทัศนคติที่จะปรับปรุงงานให้ดีขึ้น บรรยากาศที่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนต้องเกิดจากการที่มีลักษณะร่วมมือทำงานเป็นทีมสัมพันธ์ ซึ่งต้องหมายถึงการทำงานเป็นทีมสัมพันธ์ของบุคลากรทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในทุกฝ่าย ทีมงานอาจจะเกิดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น ทีมที่ปรึกษาเพื่อแนะนำช่วยเหลือ ทีมโครงการเฉพาะงานหนึ่งงานใด ซึ่งสามารถแก้ปัญหาการออกจากงานของครูโดยเฉพาะบุคลากรชาวต่างชาติจะช่วยทดแทนขาดเสีย บรรยากาศความอบอุ่นเสมือนคนในครอบครัวที่ขาดหายไปเพราะการจากบ้านเกิด ข้อที่ควรพิจารณาเพื่อให้การทำงานเป็นทีมสัมพันธ์เกิดขึ้นได้จริง คือ ต้องจัดคนให้เหมาะสมกับลักษณะงาน อาทิตความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ที่ต้องทำงานเกี่ยวเนื่องกับงานของครูผู้สอนชาวต่างประเทศ หากจัดคนที่ไม่ดีพอแล้ว ความร่วมมือแบบทีมงานก็ย่อมเป็นไปได้ยาก การดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต้องผสมผสานกันระหว่างความสนใจต่อผลงานเท่าๆกับความสนใจต่อบุคคล ผู้บริหารจึงต้องมุ่งเน้นทั้งผลงานและบุคลากร ให้เกิดการบรรลุความสำเร็จของงานโดยบุคลากรมีขวัญในการทำงาน มีความสุข มีความสามัคคีในหมู่คณะ มีความผูกพันกับองค์การ

ช่วยเหลือกันและกัน ทำงานให้องค์กรก้าวหน้าผู้บริหารต้องมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความสนใจในการพัฒนาด้านการศึกษาและเป็นแบบอย่างที่ดี เน้นการทำงานร่วมกับบุคลากร การที่บุคลากรจะมีความมุ่งมั่นจริงจังต่อความสำเร็จตามเป้าหมายได้นั้น บุคลากรจะต้องมีความพึงพอใจกับงานที่ได้รับมอบหมายความสำคัญกับการจูงใจบุคลากรโดยการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับลักษณะของแต่ละคนในขณะที่ยังจูงใจโดยใช้ผลตอบแทนการปฏิบัติงานตามคุณภาพและปริมาณงานแก่บุคลากร และความยุติธรรมของระบบวิธีการจูงใจส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในระดับมากสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจผู้บริหารโรงเรียนควรตระหนักให้มากในเรื่องลักษณะงานที่สอดคล้องกับลักษณะคนมากกว่าการมุ่งพิจารณาเพียงการตอบแทนหรือรางวัล ระดับการมีส่วนร่วมของครูที่แตกต่างกันตามความรับผิดชอบ คือ ผู้ช่วยครูใหญ่ควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย ครูควรมีส่วนร่วมในการวางแผนเกี่ยวกับหลักสูตร การวางแผนการสอน และตัดสินใจเรื่องภายในห้องเรียนการมีส่วนร่วมของครูเป็นสิ่งที่สร้างประสิทธิภาพในการทำงานของครูสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานสรุปได้ว่าการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่จะส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนได้นั้น หัวใจสำคัญคือการจัดการเรื่องทรัพยากรโดยเฉพาะคนและระบบการใช้ทรัพยากรโดยต้องมีการกำกับตรวจสอบการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเน้นในประเด็นของงบประมาณเป็นพิเศษ

กรรณิการ์ สงวนนวน (2546 : 151-160) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1. ด้านการบริหารหลักสูตร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและประธานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ประสบปัญหาขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีน และขาดเอกสารในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจ พบว่าการเตรียมบุคลากรโดยส่งครูเข้ารับการอบรมในโครงการอบรมสัมมนาครูผู้สอนภาษาจีน และส่วนใหญ่ไม่ได้รับการช่วยเหลือในการเตรียมบุคลากรจากหน่วยงานภายนอก สำหรับผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและประธานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือในการเตรียมบุคลากรนั้นได้รับความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง ซึ่งให้งบประมาณสนับสนุนการเตรียมบุคลากรและให้คำแนะนำในการเตรียมบุคลากรสำหรับปัญหาในการจัดครูเข้าสอนวิชาภาษาจีนพบว่า ประสบปัญหาจำนวนครูสอนภาษาจีนมีน้อย และภาระงานครูมากทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้นักเรียนได้ทุกห้องสำหรับปัญหาในการจัดตารางสอนวิชาภาษาจีนพบว่า ขาดข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีน การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน พบว่าประสบปัญหาวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนมีจำนวนน้อยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตรประสบปัญหาขาดห้องเรียนภาษาจีน การนิเทศ ติดตามผลการใช้หลักสูตรประสบ

ปัญหาขาดความรู้ ความเข้าใจในการนิเทศ ติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และขาดเครื่องมือในการนิเทศ ติดตามผลการใช้หลักสูตร การประเมินผลการใช้หลักสูตรขาดการติดตาม ประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ขาดเครื่องมือในการประเมินผล และไม่มีเกณฑ์ในการ ประเมินผลการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ที่ชัดเจน วิธีการ ประเมินผลการใช้หลักสูตรยังไม่หลากหลายรูปแบบ เพราะประเมินจากผลงานของนักเรียนและจากรายงานการประเมินตนเองในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนเท่านั้น ซึ่งอาจได้รับข้อมูลไม่ตรงตามสภาพจริง 2. ด้านการสอน การทำความเข้าใจในหลักสูตรพบว่า ครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่ไม่มีหลักสูตรแม่บทภาษาจีนที่ได้มาตรฐาน และภาระงานครูมีมากจึงทำให้มีเวลาน้อยที่จะทำความเข้าใจในหลักสูตร การปรับหลักสูตรครูขาดความมั่นใจในการดำเนินการปรับหลักสูตร ขาดความรู้และทักษะในการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละชั้น อีกทั้งภาระงานครูมีมากทำให้มีเวลาจำกัดในการดำเนินการปรับหลักสูตรการวางแผนการสอนครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในการวางแผนการสอนและระยะเวลาในการวางแผนการสอนมีน้อย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่มีเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนไม่เพียงพอ สภาพชุมชนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนมีกิจกรรมพิเศษมาก ทำให้ครูไม่ได้สอนวิชาภาษาจีนหลายครั้ง และขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนภาษาจีน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่าครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่มีภาระงานครูมากทำให้ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาจีนและขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนพบว่า ครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่มีภาระงานมากทำให้มีเวลาในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนน้อย รวมทั้งขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ขาดเครื่องมือคอมพิวเตอร์โปรแกรมภาษาจีน และขาดบุคลากรที่มีความชำนาญมาช่วยพัฒนาสื่อการเรียนการสอนปัญหาสื่อมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน สถานที่ไม่เอื้อต่อการใช้สื่อ และสื่อมีไม่หลากหลายรูปแบบ ด้านการจัดสอนซ่อมเสริมนักเรียนไม่มีเวลามาเรียนเพราะต้องทำกิจกรรมของกลุ่มสาระอื่นๆ และภาระงานครูมากทำให้ไม่สามารถจัดสอนซ่อมเสริมได้อย่างต่อเนื่อง ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ขาดคู่มือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ขาดเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่แน่นอน รวมถึงขาดเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และขาดอุปกรณ์ในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ภาวณี บุญทา (2545 : 116-120) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดทำหลักสูตร โรงเรียนมีการจัดตั้งโครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และมอบหมายให้ครูผู้สอนภาษาจีนเป็นผู้จัดทำหลักสูตร ทำให้ประสบปัญหาการขาดความ

ต่อเนื่องของการพัฒนาหลักสูตรเมื่อโรงเรียนมีการปรับเปลี่ยนครูผู้สอน โรงเรียนไม่มีการกำหนดเครื่องมือวัดและประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม ครูผู้สอนสามารถกำหนดวิธีวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยจะเน้นการวัดผลและประเมินผลทักษะทั้ง 4 ด้านตามสภาพจริง การบริหารหลักสูตรปัจจุบันมีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนงบประมาณ และเงินสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาการเรียนการสอน ปัญหาที่พบในการจัดอาคารสถานที่ คือห้องศูนย์ภาษาจีนมีเพียงห้องเดียว จึงต้องมีการจัดตารางการใช้ห้อง ให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสใช้ห้องศูนย์ภาษาจีนอย่างทั่วถึง ปัญหาที่พบ คือวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่ได้รับความอนุเคราะห์มานั้น บางชนิดไม่สามารถใช้ได้กับการจัดการเรียนการสอนของครู ครูขาดเอกสารประกอบการเรียนการสอน และโรงเรียนไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนที่มีคุณภาพ การสอนพบว่านักเรียนมีความพร้อมแตกต่างกันมากและขาดประสบการณ์ในการวางแผนการสอน โรงเรียนดำเนินการแก้ไขโดยการให้คำแนะนำให้ครูเตรียมการสอนให้อยู่ในระดับปานกลาง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรครูจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามลำดับ กิจกรรมที่ใช้ประกอบด้วยการสนทนาโต้ตอบ ปัญหาที่พบคือนักเรียนมีความแตกต่างกันมากทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางครั้งไม่ประสบความสำเร็จ ครูขาดประสบการณ์ในการสอน ขาดเทคนิคในการจัดกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจ โรงเรียนแก้ไขโดยการให้คำแนะนำการพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน ครูขาดทักษะในการผลิตสื่อการสอน ขาดทักษะในการประยุกต์ใช้สื่อการสอนที่มี และโรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนที่ทันสมัย การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ครูต้องใช้เวลามากในการวัดผลนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มย่อย

มัทนา ทองใหญ่ (2539 : 13-15) กล่าวว่าปัจจุบันสื่อการเรียนการสอนเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากแนวการสอนที่เปลี่ยนมาให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนแทน และครูซึ่งเคยเป็นศูนย์กลางของการเรียนจึงถูกลดบทบาทลง นักเรียนจึงมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเองมากขึ้น และสิ่งหนึ่งที่จะเป็นตัวกลางให้ครูถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และทักษะไปยังผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ คือ สื่อการสอน

จิตตชา นิลดำ (2542 : 25) กล่าวว่า ครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมเนื่องจากสื่อมีหลายประเภท และเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดจากครูไปสู่บทเรียน ให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว

สุทธิพงศ์ ยงค์กมล (2543 : 272-273) กล่าวว่า ผู้บริหารต้องตระหนักว่าการสร้างสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนเพื่อให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผู้นำหรือภาวะผู้นำนั่นเอง เพราะภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับการกำเนิดขึ้นของวัฒนธรรม การพัฒนา การถ่ายทอด ไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมสลายของวัฒนธรรม ผู้บริหาร

ต้องเข้าใจให้ได้ว่าในช่วงระยะเวลาต่างๆกันของวงจรชีวิตโรงเรียน ตามสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนขณะนั้น สมควรจะต้องแสดงคุณลักษณะเช่นใดให้เด่นชัดที่สุด จึงจะสามารถสร้างสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายนอกและรักษาองค์การให้อยู่รอดได้ ผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนจะต้องมีการรับรู้และหยั่งรู้ดี (perception and insight) มีวิสัยทัศน์ (vision) มีทักษะการนำและการจูงใจ (leadership and motivation skills) มีความสามารถสร้างความร่วมมือ (participation) และมีความสามารถเปลี่ยนแปลงฐานคติวัฒนธรรม (change cultural assumptions) นอกจากนี้ หากผนวกกับความสามารถด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่ดีของผู้บริหารย่อมทำให้สภาพแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน เกิดได้ง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพจริง

ภาวณี บุญทา (2545 : 27) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปสู่การสอน การเอาใจใส่ต่อการสอนของครูให้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร และการเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การใช้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ งานที่เกี่ยวข้องกับการสอน ได้แก่ การวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร การพัฒนาและการใช้สื่อการสอน การสอนซ่อมเสริม การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้

ชุติรัตน์ เจริญสุข (2545 :43) กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึง สิ่งต่างๆได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ที่ครูนำมาใช้ในการถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เนื่องจากสื่อสามารถดึงดูดใจ ทำให้ผู้เรียนสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้สอนสามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการนำสื่อต่างๆมาใช้ในการเรียนการสอนผู้สอนควรตระหนักถึงหลักเกณฑ์ของการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน

พระมหาวรเชษฐ รมจันทร์อินทร์ (2547 : 18) กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนจึงควรมีหลากหลาย มีลักษณะเป็นสื่อประสมที่น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างรวดเร็วโดยผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้ปรับ และจัดการการใช้สื่อต่างๆได้อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของเรื่องที่เรียนนับตั้งแต่สื่อพื้นฐานใกล้ตัวผู้เรียน เช่น สื่อของจริง วัตถุทัศนียภาพ ฯลฯ

จากสาระสำคัญของแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการได้รับการสนับสนุนดูแลเอาใจใส่ของผู้บริหาร จำนวนห้องเรียนที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ภาระงานที่ครูรับผิดชอบ และสื่ออุปกรณ์มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและมีผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู โดยผลการวิจัยจะ

เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนการใช้หลักสูตรสองภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานครต่อไป

7. งานวิจัยในต่างประเทศ

หวัง (ธนศ จิตสุทธิภากร. 2547 : 110 ; อ้างอิงจาก Wang. 1993) ได้ศึกษาผลกระทบของสำนักงานโปรแกรมนานาชาติ (Office Of International Programs/OPI) ต่อจากการจัดโปรแกรมนานาชาติในสถาบันแลนด์แกรนท์ (Land Grant Institution) โดยทำการศึกษาจาก 3 องค์ประกอบ คือ 1. ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ คนและการเงิน 2. กระบวนการ (Process) ได้แก่ โปรแกรม และกิจกรรม และ 3. ผลผลิต (Output) ได้แก่ จำนวนโปรแกรม วิชาเอก วิชาโท ฯลฯ โดยการสำรวจและสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่าผลกระทบของสำนักงานโปรแกรมนานาชาติ ที่มีต่อการจัดโปรแกรมนานาชาติอยู่ในระดับมากปัจจัยนำเข้าที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการ ได้แก่ อำนาจของผู้บริหาร จำนวนเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินและพันธกิจตลอดจนการสนับสนุนของสถาบัน

เลย์แมน (Layman. 1975 : 7210 – A) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอคลาโฮมา (Oklahoma State University) ผลการศึกษาพบว่า การจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา ทั้งทางด้านความเป็นเลิศทางวิชาการและควมมีระเบียบวินัย

ลอว์เรนซ์ และ ลอว์เรนซ์ (Lawrence and Lawrence. 1987 : 45-51) ได้ศึกษาลักษณะของงานที่สัมพันธ์กับความเครียดในการทำงานของพยาบาล สรุปว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดในการทำงานของพยาบาล ได้แก่ สภาพแวดล้อม ปัญหาทางอารมณ์ของผู้ป่วยและญาติ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ขวัญและกำลังใจ ความเครียดที่เกิดขึ้นนี้จะแสดงออกในรูปของการมีขวัญในการปฏิบัติงานต่ำ ความเหนื่อยล้าและผลงานต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมและขวัญกำลังใจมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน และทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

8. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเบญจมบพิตร

8.1 ประวัติโรงเรียนเบญจมบพิตร

โรงเรียนเบญจมบพิตร เดิมชื่อว่าโรงเรียนเทศบาล(วัดเบญจมบพิตร) เป็นอาคารไม้หลังเดียวทรงปั้นหยา ชั้นบนมี 3 ห้อง ชั้นล่างเปิดโล่ง มีเนื้อที่ 190 ตารางวา ตั้งอยู่ในบริเวณวัดเบญจมบพิตร อำเภอคูสิต จังหวัดพระนคร เจ้าอาวาสวัดเบญจมบพิตร สมเด็จพระวันรัต (จ่าย ปรุณณทัตตะเถระ) เป็นผู้สร้าง เดิมเป็นโรงเรียนนักรรรมต่อมาท่านเป็นเจ้าอาวาสได้ยกโรงเรียนนี้ให้เป็นโรงเรียนประชาบาล และทำพิธีเปิดโรงเรียนเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2476 ต่อมาพระธรรมกิตติโสภณ (ฉายาเดิม) ปัจจุบันคือ สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ อดีตเจ้าอาวาส เห็นว่ามีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น สถานที่คับแคบ สถานที่ไม่เพียงพอและไม่มีที่ขยับขยายได้อีกแล้วจึงใช้ที่ดินนอกวัด ด้านทิศใต้ ติดกับสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราร้องทุกข์ มีเนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน เพื่อใช้ปลูกสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 2511 ซึ่งคือบริเวณโรงเรียนปัจจุบันมีชื่อเรียกว่า โรงเรียนเบญจมบพิตรสังกัดกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีอาคารเรียน 3 หลัง มีนักเรียนชาย-หญิง รวมทั้งสิ้น 836 คน ข้าราชการครู 31 คน ครูจ้าง 3 คน ครูจ้างพี่เลี้ยงเด็ก 6 คน นักการภารโรง 4 คน ลูกจ้างธุรการ 1 คน

8.2 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเบญจมบพิตร

ปัจจุบันโรงเรียนเบญจมบพิตร ตั้งอยู่ที่เลขที่ 69 ถนนพิษณุโลก แขวงคูสิต เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร 10300 เปิดสอนตั้งแต่ระดับ อนุบาล - ประถมศึกษาปีที่ 6

8.3 การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเบญจมบพิตร

ด้วยสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร ได้พิจารณาคัดเลือกให้โรงเรียนเบจมบพิตร สำนักงานเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนทดลองดำเนินงานโครงการโรงเรียนสองภาษาหลักสูตร ไทย-อังกฤษ ในปีการศึกษา 2547 โดยได้วางแผนการดำเนินงานมาตั้งแต่เดือนมีนาคม 2547 และปฏิบัติกิจกรรมต่างๆมาโดยลำดับได้แก่ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนสองภาษา การพิจารณาคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโครงการ จำนวน 50 คน การจัดการเรียนการสอนนักเรียนโครงการโรงเรียนสองภาษา รวมทั้งการศึกษาดูงานการดำเนินงานโรงเรียนสองภาษาโรงเรียนต่างสังกัด จำนวน 2 โรงเรียน รวมระยะเวลาในการดำเนินงานตามโครงการตั้งแต่เดือนมีนาคม-กรกฎาคม เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 5 เดือนในระยะแรกและในปีการศึกษา 2548 มีนักเรียนเข้าร่วมโครงการ 60 คน และในปีการศึกษา 2549 มีนักเรียนเข้าร่วมโครงการอีก 60 คน ดังนั้น มี

นักเรียนเข้าร่วมโครงการโรงเรียนสองภาษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 170 คน โดยมีครูต่างชาติจำนวน 4 คน และคาดว่าจะในปีการศึกษา 2549 จะมีครูต่างชาติอีกจำนวน 6 คน

การจัดการเรียนการสอนและค่าใช้จ่าย

1. ห้องเรียนสองภาษารับนักเรียนห้องละ 25 คน จำนวน 2 ห้องเรียน และจำนวน 30 คนจำนวน 4 ห้องเรียน
2. สอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ จำนวน 13 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้
3. ค่าใช้จ่าย ได้มาจากงบประมาณของกรุงเทพมหานคร และการสนับสนุนจากเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา

โรงเรียนเบญจมบพิตรเปิดการเรียนการสอน 2 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรปกติ เปิดสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัย – ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดำเนินการใช้หลักสูตรตามโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ระดับช่วงชั้นจะกำหนดเป็น 2 ช่วงชั้นตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

สาระการเรียนรู้จะกำหนดตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น กลุ่มสาระ ดังนี้

1. สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
3. สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
4. สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
6. สาระการเรียนรู้ศิลปะ
7. สาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1. กิจกรรมแนะแนว 2. กิจกรรมนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด

2. หลักสูตรโรงเรียนสองภาษา คือจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน ตามกลุ่มสาระดังนี้

1. สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
2. สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
3. สาระการเรียนรู้สุขศึกษา
4. สาระการเรียนรู้ศิลปะ
5. สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จัดสอนโดยครูไทยและครูต่างชาติสอนร่วมกันใน 5 กลุ่มสาระ และอีก 3 กลุ่มสาระจะเป็นครูไทยสอน คือ

1. สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
3. สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และสาระการเรียนรู้พลศึกษา

สำหรับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะเรียนเหมือนกับนักเรียนในหลักสูตรปกติ และร่วมกิจกรรมกับนักเรียนหลักสูตรปกติ ปัจจุบันเปิดสอนตั้งแต่ ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 2 และจะมีเพิ่มขึ้นไปจนถึงประถมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2549 จำนวนนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษาปัจจุบัน มีจำนวนทั้งหมด 170 คน ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 30 คนต่อ 1 ห้องเรียน ซึ่งในปัจจุบันมีจำนวน 2 ห้องเรียน ประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 30 คนต่อ 1 ห้องเรียน ซึ่งในปัจจุบันมีจำนวน 2 ห้องเรียน และประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 25 คนต่อ 1 ห้องเรียน ซึ่งในปัจจุบันมีจำนวน 2 ห้องเรียน สำหรับการเรียนในหลักสูตรสองภาษาการจัดทำหลักสูตรทั้ง 5 กลุ่มสาระ จะมีการจัดทำโดยครูไทยและนำไปจ้างแปลเป็นภาษาอังกฤษโดยฝ่ายศึกษานิเทศก์ และผู้เกี่ยวข้องในสำนักงานการศึกษาเป็นผู้จ้างแปลและเป็นผู้ตัดสินใจในการใช้หนังสือของประเทศใดในการเรียนการสอนซึ่งโรงเรียนเบญจมบพิตรได้ใช้หนังสือแบบเรียนของประเทศสิงคโปร์ การจัดครูผู้สอนในหลักสูตรสองภาษาส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับพิจารณาของฝ่ายผู้บริหารโรงเรียนและความเหมาะสม การจัดงบประมาณจะได้งบประมาณส่วนหนึ่งจากกรุงเทพมหานคร และเครือข่ายผู้ปกครองในโครงการโรงเรียนสองภาษา และทางโรงเรียนจะเก็บค่าใช้จ่ายต่อคนจำนวน 1,000 บาท ต่อ 1 ปีการศึกษา

สีประจำโรงเรียน คือ สีชมพูและสีเหลือง มีความหมายดังนี้

สีชมพู หมายถึง สีประจำรัชกาลที่ 5

สีเหลือง หมายถึง สีของศาสนา

ปรัชญาและวิสัยทัศน์

ปรัชญาของโรงเรียน คือ สุศึกษา นยติ วุฒติ การศึกษาด้วยดีย่อมนำมาซึ่งความเจริญ

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน คือ โรงเรียนบริหารจัดการด้วยระบบเครือข่าย และเน้นโรงเรียนเป็นฐาน โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อเทคโนโลยี นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแสวงหาความรู้ บนพื้นฐานความเป็นไทยควบคู่ไปกับคุณธรรม

การจัดการเรียนการสอน

นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่ดี ด้านการเรียนรู้ และประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ปฏิรูปการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้ นักเรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เช่น การจัดกิจกรรมกลุ่มจัดทัศนศึกษาและโครงการต่างๆได้แก่

โครงการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ จัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนและครูตระหนักและเห็นคุณค่าของภาษาประจำชาติ เช่น วันสำคัญต่างๆ

โครงการโรงเรียนรักการอ่าน คือ การส่งเสริมการอ่านจับใจความแต่งตั้งผู้นำเยาวชนรักการอ่านจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยให้นักเรียนแต่ละสายชั้นประสานงานกับครูบรรณารักษ์เพื่อจัดกิจกรรมจูงใจในการอ่าน การดู การพูด การฟัง การคิดวิเคราะห์ และการเขียน

โครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ คือ การจัดกิจกรรมอบรมอาสาสมัครจำนวน 10 % ของนักเรียน ส่งเสริมสุขภาพนักเรียนและบุคลากร ชีตวัคชีน ดูแล ตรวจสุขภาพนักเรียน นักเรียนดูแลสุขภาพของตนเองและผู้อื่น

โครงการส่งเสริมประชาธิปไตยและระเบียบวินัยในโรงเรียน คือ มีการเลือกตั้งสภาคณะกรรมการนักเรียนโดยใช้ระบบประชาธิปไตยให้นักเรียนได้เรียนรู้จริง และฝึกระเบียบวินัยให้กับนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร ผู้วิจัยมีความประสงค์ในการศึกษาเพื่อต้องการทราบว่าครูที่สอนในหลักสูตรปกติได้ประสบปัญหาหรือได้รับผลกระทบใดบ้างของการเปิดหลักสูตรสองภาษาและการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายนหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางที่ขาดความพร้อมในด้านสถานที่และบุคลากรและการบริหารจัดการอย่างไร อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งจะได้ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการวางนโยบาย การเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในโครงการโรงเรียนสองภาษา และเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับโรงเรียนที่จะเข้าสู่โครงการโรงเรียนสองภาษา

ปรากฏการณ์ของการศึกษา

ปรากฏการณ์ของผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร จะค้นหาปัญหาและอุปสรรคของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีผลกระทบในทางลบที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อคุณภาพการเข้าถึงของผู้บริหารและความเสมอภาคของครูที่สอนในหลักสูตรปกติ ผลกระทบในการกำกับดูแลระบบการเรียนการสอน ผลกระทบต่อสิ่งที่ไม่อาจล่วงรู้ก่อนในการอุดหนุนการจัดหลักสูตรสองภาษา หรือแม้แต่ในด้าน วัสดุ – อุปกรณ์การเรียน จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนที่ต้องมีการรับผิดชอบดูแลเพิ่มมากขึ้น

สนามที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนอยู่เป็นสถานที่ในการศึกษาวิจัยโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและสัมภาษณ์เพื่อนครูซึ่งผู้วิจัยมีความสนิทคุ้นเคยมาเป็นระยะเวลาห้าปีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดสำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้

วิธีการศึกษาปรากฏการณ์

ในการทำการศึกษาผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูที่ทำการสอนใน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อต้องการทราบถึงผลกระทบในการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติในระดับชั้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามสภาพจริงอย่างใกล้ชิด โดยเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ในเบื้องต้น 8 คน

ในการศึกษาผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์กลุ่มแบบเจาะจง

และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) เป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บข้อมูล ซึ่งการสัมภาษณ์จะเป็นไปอย่างธรรมชาติ คือการดำเนินการไปเหมือนกับการคุยกันอย่างไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยจึงต้องเตรียมหัวข้อหรือประเด็นสำหรับการสนทนา และบรรยากาศของการสัมภาษณ์สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ควรเป็นธรรมชาติมากที่สุด พร้อมกับมีความยืดหยุ่น พร้อมจะปรับเปลี่ยนถ้อยคำให้สอดคล้องกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยแต่ละคนและสถานการณ์สัมภาษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ภายใต้การสนทนานั้นผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดกรอบคำถามในการสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎี เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 และในการสนทนานั้นต้องสนทนาให้ครอบคลุมในบริบทที่ต้องการศึกษาวิจัยเพียงพอ และเรื่องราวที่ได้สนทนามีลักษณะสอดคล้องกัน พร้อมทั้งจะแยกแยะเพื่อตอบคำถามวิจัย โดยจากการพิจารณาแล้วพบว่า การสัมภาษณ์ที่ได้จากการพูดคุยตั้งแต่เริ่มต้น เริ่มมีความเหมือนหรือซ้ำในเรื่องราวที่สนทนา ถือว่าการสัมภาษณ์ได้ถึงจุดอิ่มตัวแล้ว ไม่จำเป็นต้องทำการสัมภาษณ์รายอื่นอีกต่อไป ผู้วิจัยจึงทำการยุติการสัมภาษณ์ แล้วนำการสัมภาษณ์มาถอดเทป และทำการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิด

การประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลถึงผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เมื่อทำการสัมภาษณ์ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนในหลักสูตรปกติของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาถอดเทปและจัดระเบียบข้อมูลให้เป็นกระบวนการ เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ไม่ว่าจะเป็นทั้งในด้านกายภาพและในด้านเนื้อหา โดยการนำมาจัดระเบียบข้อมูลนั้นจะทำการเป็นระบบหมวดหมู่ และแยกแยะออกมาทั้งหมด จะต้องมีการจัดลำดับตามกระบวนการ และทำการพิจารณาองค์ประกอบแต่ละส่วนว่ามีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกันมากน้อยเพียงใดหรือส่งผลกระทบต่อกันอย่างไรบ้างในกระบวนการเกิดปรากฏการณ์ที่

ศึกษา ขั้นตอนสุดท้ายก็คือการเขียนและการสร้างข้อความที่ชัดเจน โดยการแยกแยะข้อมูลที่ได้เพื่อให้สามารถตีความสิ่งที่ได้จากการวิเคราะห์ว่าผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษามีผลกระทบในด้านใดบ้าง โดยเป็นการนำเสนอสิ่งต่างๆจากภาษา ความรู้สึก ซึ่งเป็นการนำเสนอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำโครงการโรงเรียนสองภาษาได้มองเห็นและรับทราบถึงปัญหาและผลกระทบต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนที่ยังขาดการบริหารงานที่ดีต่อไป

การเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ในการศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ในการศึกษาผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกครูผู้สอนที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูทั้งสิ้นจำนวน 8 คน ซึ่งเป็นครูประจำชั้นจำนวน 5 คน และครูพิเศษจำนวน 3 คน ในแต่ละรายผู้วิจัยได้นัดหมาย สันทนาและสัมภาษณ์ด้วยตนเองทั้งหมด โดยมีรายละเอียดของผู้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

เนื่องจากผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร ผู้วิจัยจึงได้นำรายละเอียดของเค้าโครงสารนิพนธ์ไปอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้และได้มีการพูดคุยกันและทำความเข้าใจถึงรายละเอียดของการทำวิจัยในครั้งนี้โดยผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการให้การสัมภาษณ์จากครูผู้สอนในหลักสูตรปกติของช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งมีคณะครูที่ให้สัมภาษณ์จำนวน 8 คน ดังต่อไปนี้

ครูคนแรกชื่อ ปลา (นามสมมติ) อายุ 50 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กศ.บ. วิชาเอกพลศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 กลุ่มวิชาที่สอน วิทยาศาสตร์ วิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 สอนวิชาพลศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 1

คนที่สอง ชื่อ ไม้ (นามสมมติ) อายุ 30 ปี เป็นครูพิเศษ สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั่วโมงที่รับผิดชอบในการสอนทั้งหมด จำนวน 18 คาบ/สัปดาห์

คนที่สาม ชื่อ อ้อ (นามสมมติ) อายุ 26 ปี เป็นครูพิเศษ และครูประจำชั้น สอนวิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษาและวัฒนธรรม ชั่วโมงที่รับผิดชอบในการสอนทั้งหมด จำนวน 16 คาบ/สัปดาห์

คนที่สี่ ชื่อ สาย (นามสมมติ) อายุ 31 ปี ค.บ. วิชาเอกประถมศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 เป็นครูประจำชั้น ป.1/3 สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาศิลปะ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 ชั่วโมงที่รับผิดชอบในการสอนทั้งหมด จำนวน 19 คาบ/สัปดาห์

คนที่ห้า ชื่อ ตา (นามสมมติ) อายุ 49 ปี ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 เป็นครูประจำชั้น ป. 2/4 และเป็นครูสอนศิลปะ ชั่วโมงที่รับผิดชอบในการสอนทั้งหมด จำนวน 19 คาบ/สัปดาห์

คนที่หก ชื่อ นา (นามสมมติ) อายุ 55 ปี ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 ครูพิเศษ สอนวิชาสุขศึกษา การงานอาชีพ ในระดับช่วงชั้นที่ 1 จำนวนชั่วโมงที่รับผิดชอบ จำนวน 18 คาบ/สัปดาห์

คนที่เจ็ด ชื่อ อ้วน (นามสมมติ) อายุ 35 ปี ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 5 ครูประจำชั้น ป. 3/2 สอนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ การงานอาชีพ จำนวนชั่วโมงที่รับผิดชอบ จำนวน 19 คาบ/สัปดาห์

คนที่แปด ชื่อ สวย (นามสมมติ) อายุ 37 ปี ครูประจำชั้น ป. 3/3 สอนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวนชั่วโมงที่รับผิดชอบ จำนวน 19 คาบ/สัปดาห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาถึงผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติ ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีความประสงค์ในการศึกษา เพื่อต้องการทราบว่าครูที่สอนในหลักสูตรปกติได้ประสบปัญหาหรือได้รับผลกระทบใดบ้าง ของการเปิดหลักสูตรสองภาษาและการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษา ทำให้เกิดผลเสียหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางที่ขาดความพร้อมในด้านสถานที่ และบุคลากรและการบริหารจัดการอย่างไร ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูที่ทำการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อต้องการทราบถึง ผลกระทบในการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติในระดับชั้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามสภาพจริงอย่างใกล้ชิด โดยเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ในเบื้องต้น 8 คน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้คำถาม 3 ข้อสำหรับเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ จากข้อคำถามข้างต้นสามารถวิเคราะห์ออกมาได้ดังต่อไปนี้

ครูคนแรกชื่อ ปลา (นามสมมติ) อายุ 50 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กศ.บ. วิชาเอกพลศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 กลุ่มวิชาที่สอน วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 สอนวิชาพลศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 1 ผลจากการสัมภาษณ์ครูคนแรก มีรายละเอียดดังนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

....เด็กสองภาษาเป็นเด็กที่มีความพร้อมในด้านการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านฐานะทางการเงินดี ด้านสติปัญญาฉลาดนักเรียนสองภาษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ....

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

....เด็กนักเรียนที่ไม่ได้เรียนในหลักสูตรสองภาษาไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร การจัดการเรียนตามโครงการโรงเรียนสองภาษาดีในด้านของทฤษฎีแต่การปฏิบัติเป็นไปได้อย่างนักเรียนที่ เรียนสองภาษาได้ภาษาไม่คุ้มกับเงินที่จ้างครูต่างชาติมาสอน นอกจากนี้ครูต่างชาติไม่สามารถคุมชั้นเรียนได้เมื่อเวลานักเรียนคุยกันหรือเมื่อครูไทยไม่ได้เข้าสอนด้วยนักเรียนบางส่วนไม่ตั้งใจเรียนครูต่างชาติก็ไม่สนใจที่จะมีวิธีการให้นักเรียนกลุ่มนั้นกลับมาตั้งใจเรียน สำหรับนักเรียนใน หลักสูตรปกติ

คุณภาพของนักเรียนด้อยกว่านักเรียนในหลักสูตรสองภาษาในทุกๆด้าน เช่น การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ฐานะทางครอบครัว ระดับสติปัญญาของนักเรียนค่อนข้างต่ำและมีจำนวนมาก ควรพิจารณาจากการคัดเลือกเด็กเข้าเรียนและควรจำกัดจำนวนต่อห้องเรียนในแต่ละห้องเรียนให้เหมาะสม

....

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียหายพร้อมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียนนักเรียนในหลักสูตรปกติไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควรซึ่งแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษา ที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ในทุกๆด้าน เช่น นักเรียนสองภาษาเรียนในห้องเรียนปรับอากาศ มีสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น โทรทัศน์ เครื่องเล่นซีดี ส่วนนักเรียนหลักสูตรปกติเรียนห้องเรียนที่มีแต่พัดลม ไม่มีโทรทัศน์ ทางด้านงบประมาณควรมีการเฉลี่ยงบประมาณให้กับหลักสูตรปกติบ้าง....

ด้านครูครูที่สอนในหลักสูตรสองภาษามีครูสอนจำนวน 2 คน และมีชั่วโมงสอนที่ต่างกับกับครูที่สอนในหลักสูตรปกติและสอนเพียงคนเดียว นอกจากนี้คุณภาพของนักเรียนก็ต่างกันในด้านสติปัญญา ความพร้อมในด้านการช่วยเหลือในด้านการเงิน และการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครองของนักเรียนสองภาษาดีกว่านักเรียนหลักสูตรปกติ การตรวจงานมีจำนวนมากเกินไปเพราะครูต้องสอนและตรวจงานนักเรียนต่อห้องจำนวน 40 คน แต่ครูที่สอนสองภาษาจะช่วยกันสอน 2 คน และมีจำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียน 25 คน ทำให้ครูเกิดความคิดว่าอยากไปสอนโรงเรียนอื่น ไม่อยากทำงาน เกิดการเปรียบเทียบระหว่างการทำงานของครูด้วยกัน ครูที่สอนหลักสูตรปกติโดยเฉพาะครูพิเศษไม่มีห้องทำงานเพื่อเตรียมการสอน ต้องไปอยู่ห้องสมุด....

ด้านผู้บริหารสำหรับผู้บริหารควรรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนและครูที่สอนทั้งสองหลักสูตร เพราะเปรียบเหมือนเจ้าของบ้านหรือเป็นเหมือนพ่อแม่ ที่ต้องทำหน้าที่ดูแลลูกๆ....

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสียหาย

....ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไม่มีการประเมินตามสภาพจริง บั่นแ่่งมากเกินไป ซึ่งเริ่มมาจาก การคัดเลือกนักเรียนที่เรียนสองภาษาบางส่วน มีการคัดเลือกโดยดูจากฐานะของผู้ปกครอง มากกว่าดูที่ความสามารถของนักเรียน ขาดผู้รับผิดชอบดูแลในหลักสูตรสองภาษาที่แท้จริง....

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย

....ควรมีการประชุมปรึกษากันระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอน ว่าเกิดปัญหาใดบ้างในการสอน และควรมีการวัดผล ประเมินผลที่เป็นจริง....

ครูคนที่สอง ชื่อ ไม้ (นามสมมติ) อายุ 30 ปี เป็นครูพิเศษ สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั่วโมงที่รับผิดชอบในการสอนทั้งหมด จำนวน 18 คาบ/สัปดาห์ ผลจากการสัมภาษณ์ครูคนที่สอง มีรายละเอียดดังนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

....รู้สึกว่โอกาสของเด็กไม่ทั่วถึงกันหรือไม่เท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นความพร้อมในด้านการเงิน วุฒิภาวะ สติปัญญา จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมี 25 คน ส่วนนักเรียนที่เหลือมารวมกันในห้องเรียนหลักสูตรปกติและมีแต่เด็กที่เรียนอ่อน....

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

....การที่สอนนักเรียนที่มีจำนวนมากและเป็นเด็กที่เรียนอ่อนทำให้เกิดปัญหากับครูผู้สอน ถ้ามีเด็กเก่งบ้างก็จะได้เพื่อจะได้ช่วยสอนเพื่อนๆด้วย ปริมาณของเด็กมีมากและสติปัญญาไม่ค่อยดีทำให้การสอนไม่บรรลุตามจุดประสงค์หรือตรงตามเป้าหมายที่ครูตั้งใจสอนและนอกจากนี้การจัดทำหลักสูตรสองภาษาที่ให้ครูไทยช่วยกันเขียนขึ้นก็แทบไม่มีการนำไปใช้....

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียหายพร้อมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียนโอกาสของนักเรียนไม่เท่าเทียมกัน คือ นักเรียนกลุ่มหนึ่งได้เรียนกับครูต่างชาติกับอีกกลุ่มไม่ได้เรียนกับครูต่างชาติ นอกจากนี้จำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติมีจำนวนมากเกินไป ความพร้อมในด้านต่างๆของนักเรียนหลักสูตรปกติ เช่น ความพร้อมด้านการเงิน สถิติปัญหาจะดีกว่านักเรียนในหลักสูตรสองภาษาเกือบทุกด้าน....

ด้านครูครูสองภาษามีชั่วโมงสอนน้อยเกิดความหะหลวมในหน้าที่เนื่องจากมีเวลาว่างมากทำให้ไม่ดูแลเด็กเท่าที่ควร เกิดความเลื่อมล้ำในหน้าที่การสอน สำหรับครูที่สอนในหลักสูตรปกติจะสอนสัปดาห์ละ 19 ชั่วโมง และมีจำนวนนักเรียนมาก บรรยากาศของห้องเรียนเสียงดังเพราะเกิดจากเสียงรบกวนข้างนอก ทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง....

ด้านผู้บริหารผู้บริหารควรมาดูแลครูที่สอนในหลักสูตรปกติบ้างและมีการนิเทศก์ครูและให้คำแนะนำในเรื่องการสอนคอยให้กำลังใจครูไม่ควรนั่งอยู่แต่ในห้องควรออกมาเดินพูดคุยกับครูที่สอนในหลักสูตรปกติเพื่อให้มีกำลังใจในการสอนที่มีภาระหน้าที่รับผิดชอบสอนนักเรียนที่มากเกินไปกำลังใจของครู....

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสีย

....ครูบางคนขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ขาดการบริหารงานที่ดีของผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านต่างๆ....

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสีย

....การคัดเลือกนักเรียนในหลักสูตรปกติควรมีความเหมาะสมกับครูที่สอนและแนวทางในการบริหารควรดูแลให้มีความเสมอภาคกันทั้งสองหลักสูตรและดูแลเอาใจใส่และให้กำลังใจสำหรับครูที่สอนในหลักสูตรปกติบ้าง....

ครูคนที่สาม ชื่อ อ้อ (นามสมมติ) อายุ 26 ปี เป็นครูพิเศษ และครูประจำชั้น สอนวิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศาสนาและวัฒนธรรม ชั่วโมงที่รับผิดชอบในการสอนทั้งหมด จำนวน 16 คาบ/สัปดาห์ ผลจากการสัมภาษณ์ครูคนที่สาม มีรายละเอียดดังนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

....สำหรับความรู้สึกในด้านดีของการเปิดหลักสูตรสองภาษาก็คือนักเรียนได้มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ สำหรับด้านไม่ดีก็คือ มีนักเรียนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาสได้เรียนภาษากับครูต่างชาติ ส่วนนักเรียนที่ได้เรียนสองภาษาคือนักเรียนที่ถูกคัดเลือกจำนวน 25-30 คน เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนหลักสูตรปกติที่ต้องมารวมกันเป็นจำนวนมากในการเรียนต่อ

1 ห้องเรียน นอกจากนี้ครูไทยที่สอนสองภาษามีชั่วโมงการสอนน้อย คือสอนวิชาภาษาไทย 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ และวิชาวิทยาศาสตร์และวิชาลูกเสือ 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ และศิลปะ จะเป็นครูต่างชาติสอนและครูไทยเป็นผู้ช่วย สำหรับวิชาอื่นจะเป็นครูพิเศษเป็นผู้สอน ส่วนวิชาภาษาอังกฤษ ครูต่างชาติจะเป็นผู้สอนเพียงคนเดียว สำหรับครูไทยมีชั่วโมงสอนจำนวน 19 ชั่วโมง/สัปดาห์ และต้องดูแลรับผิดชอบนักเรียนต่อ 1 ห้องจำนวน 35-55 คน....

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

.....นักเรียนในหลักสูตรปกติมีการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษน้อยเพราะเรียนกับครูไทย การออกเสียงไม่ดีนักและไม่ค่อยได้ฝึก นอกจากนี้จำนวนนักเรียนมีจำนวน 35-55 คน การดูแลเอาใจใส่ของครูดูแลได้ไม่ทั่วถึง ครูในหลักสูตรปกติมีการะการสอนมากทำให้ไม่มีเวลาตรวจงานและสอนซ่อมเสริมนักเรียน คุณภาพของนักเรียนในหลักสูตรปกติจะไม่ค่อยพร้อมไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ฐานะทางครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ซึ่งต่างกับนักเรียนที่เรียนสองภาษาที่มีความพร้อมทุกด้าน....

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียหายพร้อมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียนจำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติมีจำนวนมากคือ จำนวน 35-55 คนต่อ 1 ห้องเรียน นอกจากนี้นักเรียนในหลักสูตรปกติยังไม่ค่อยมีความพร้อมในด้านสติปัญญาเพราะเป็นนักเรียนที่เหลือจากการคัดเลือกแล้วและมาเรียนรวมกันซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อนเกือบทั้งห้องและมีจำนวนมาก....

ด้านครูครูมีภาระในการสอนเพิ่มมากขึ้นชั่วโมงสอนมากขึ้นทำให้ไม่สามารถตรวจงานหรือสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนได้....

ด้านผู้บริหารผู้บริหารควรมีนโยบายในการบริหารการจัดวางบุคลากรให้เหมาะสมโดยมีเกณฑ์ที่มาตรฐานและเปิดโอกาสให้ครูทุกคนในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกครูที่จะไปสอนในหลักสูตรสองภาษาด้วย....

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสีย

....ห้องเรียนมีจำกัดไม่สามารถแบ่งนักเรียนที่เหลือจากการคัดเลือกให้ไปเรียนห้องอื่นได้ทำให้นักเรียนที่เหลือจำนวนมากต้องมาเรียนรวมกันในห้องเรียนเพียงห้องเดียว เพราะห้องเรียนสองภาษาจำกัดจำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียนไว้ 25-30 คน และนอกจากนี้ครูไทยที่สอนสองภาษาขาดความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่ไม่ดูแลนักเรียนปล่อยให้เรียนกับครูต่างชาติโดยที่ไม่ช่วยดูชั้นเรียนชอบออกไปนอกโรงเรียนหรือจับกลุ่มคุยกันเพราะมีชั่วโมงว่างมากเกินไป....

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสีย

....ควรมีการคัดเลือกเด็กนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรปกติ และจำกัดจำนวนนักเรียนไม่ควรมากเกินไปเพราะขนาดของห้องเรียนเล็กไม่สามารถรองรับปริมาณนักเรียนได้เกิน 35-40 คนต่อห้องเรียน ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษาควรมีจิตสำนึกต่อหน้าที่ของตน ผู้บริหารต้องมึนโยบายในการวางตัวบุคลากรใหม่ ควรพิจารณาจากผลงานการสอน และผู้บริหารควรมีการสัมภาษณ์พูดคุยกับครูและนักเรียน หรือศึกษานิเทศก์ควรมีการซักถามถึงพฤติกรรมของครูไทยที่สอนหลักสูตรสองภาษา เพื่อปรับเปลี่ยนการสอนใหม่.....

ครูคนที่สี่ ชื่อ ต่าย (นามสมมติ) อายุ 31 ปี ค.บ. วิชาเอกประถมศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 เป็นครูประจำชั้น ป.1/3 สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาศิลปะ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 ชั่วโมงที่รับผิดชอบในการสอนทั้งหมด จำนวน 19 คาบ/สัปดาห์ ผลจากการสัมภาษณ์ครูคนที่สี่ มีรายละเอียดดังนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

....ในด้านตัวครูผู้สอนต้องสอนนักเรียนที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น คือจำนวน 47-50 คน และเป็นนักเรียนที่เหลือจากการคัดเลือก ทำให้ได้เด็กที่ไม่ค่อยมีคุณภาพนัก โดยเฉพาะนักเรียนจะเป็นเด็กที่เรียนอ่อนมาก และเป็นเด็กเล็กที่เพิ่งเริ่มมาจากอนุบาล....

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

....นักเรียนในห้องที่รับผิดชอบสอนจะเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน และเป็นเด็กเล็กที่เพิ่งเริ่มมาจากอนุบาลและในห้องเรียนของประถมศึกษาปีที่ 1/3 มีนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษ 5 คน และนอกจากนี้ขนาดของห้องและบรรยากาศของห้องเรียน ไม่น่าเรียนเพราะจำนวนนักเรียนมีมากแออัด และห้องเรียนไม่เป็นห้องเรียนปรับอากาศ เสียงดังรบกวนจากข้างนอก ไม่สามารถทำกิจกรรมอะไรได้นอกจากนั่งเรียนอย่างเดียว....

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียหรือผลรวมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสีย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียนเด็กนักเรียนสองภาษามีโอกาสในการได้เรียนรู้โดยครูมีสื่อการเรียนที่ทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน เช่น ในห้องเรียนมีโทรทัศน์ เครื่องเล่นซีดี หนังสือแบบเรียน และหนังสืออ่านเสริม จำนวนเพื่อนที่เรียนในห้องมีจำนวนไม่มาก ส่วนนักเรียนในหลักสูตรปกติไม่มีโอกาสได้ดูโทรทัศน์ เรียนในห้องเรียนพัฒนาเพียงหนึ่งตัวรวมกับเพื่อนๆอีกจำนวน 47 คน แต่ขนาดของห้องเท่ากัน นักเรียนสองภาษาได้มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ แต่นักเรียนหลักสูตรปกติที่เรียนภาษาอังกฤษกับครูไทยไม่ค่อยได้เรียนภาษาอังกฤษ เพราะใน 1 สัปดาห์มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพียง 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ แต่ครูไทยไม่ค่อยได้เข้าสอนเพราะติดอบรมหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นในชั่วโมงที่ตนเองสอน ทำให้นักเรียนหลักสูตรปกติไม่ค่อยได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ....

ด้านครูเนื่องจากนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรปกติเป็นเด็กที่เรียนอ่อนไม่ค่อยมีความพร้อม ในด้านการเรียนทำให้ครูที่สอนต้องเหนื่อยเป็นสองเท่าในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนเข้าใจทำให้เกิดผลกระทบต่อร่างกายของครู โดยเฉพาะการใช้เสียงต้องดังและพูดซ้ำหลายๆครั้ง เพราะนักเรียนยังเล็กต้องดูแลเป็นพิเศษโดยเฉพาะในภาคเรียนแรก และงานด้านเอกสารมีมากขึ้นตามจำนวนของนักเรียนที่มีมาก และในชั่วโมงว่างต้องตรวจงานนักเรียนทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อน และขาดความช่วยเหลือในการให้บริการในการถ่ายใบงานให้นักเรียน ทำให้ครูผู้สอนในหลักสูตรปกติต้องนำใบงานไปถ่ายเอกสารข้างนอก และต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง แต่ในหลักสูตรสองภาษากับบริการให้ครูได้ถ่ายเอกสารได้ตามความต้องการ....

ด้านผู้บริหารผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสนใจเอาใจใส่กับครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติเท่าที่ควร ฝ่ายผู้บริหารมักจะมุ่งเน้นดูแลในการบริหารงาน ด้านหลักสูตรสองภาษามากเป็นพิเศษ....

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสีย

.... การบริหารหลักสูตรสองภาษาเป็นงานที่ใหม่สำหรับผู้บริหาร ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานไม่ค่อยดีและอาคารสถานที่ที่มีจำกัดทำให้เกิดการขัดแย้งของจำนวนนักเรียนใน

หลักสูตรปกติ และไม่มีนโยบายการจำกัดจำนวนในการรับเด็กเข้าเรียนของผู้บริหารโรงเรียน จำนวนนักเรียนมีมากเกินไปกำลังที่ครูหนึ่งคนจะรับผิดชอบไหว ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอุปสรรคมากเกิดจากจำนวนของนักเรียนที่มากเกินไป และนักเรียนด้อยคุณภาพหรือมีสติปัญญาค่อนข้างต่ำ....

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย

....ผู้บริหารควรแก้ปัญหาในการมีนโยบายในการมีขีดจำกัดในการรับเด็กเข้าเรียนในหลักสูตรปกติ และควรเปิดโอกาสให้นักเรียนในหลักสูตรปกติได้มีโอกาสได้แสดงออกเท่าเทียมกับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษา ควรให้ความสะดวกในเรื่องการบริการในการใช้สื่อการเรียน และการถ่ายเอกสาร นอกจากนี้ในด้านงบประมาณ ควรนำมาใช้บริหารกับหลักสูตรปกติบ้าง....

ครูคนที่ห้า ชื่อ ตา (นามสมมติ) อายุ 49 ปี ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 เป็นครูประจำชั้น ป. 2/4 และเป็นครูสอนศิลปะ ชั่วโมงที่รับผิดชอบในการสอนทั้งหมด จำนวน 19 คาบ/สัปดาห์ ผลจากการสัมภาษณ์ครูคนที่ห้า มีรายละเอียดดังนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

.... เด็กสองภาษาเป็นเด็กที่มีความพร้อมในด้านการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านฐานะทางการเงินดี ด้านสติปัญญาฉลาดนักเรียนสองภาษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ ผู้ปกครองเอาใจใส่ ความพร้อมของที่บ้านดี เด็กได้รับการเรียนรู้จากที่อื่นมาเยอะแต่ก็มีข้อเสียคือทำให้นักเรียนเกิดความแตกแยก หรือแบ่งพรรคแบ่งพวก ระหว่างเด็กที่เรียนหลักสูตรสองภาษากับเด็กหลักสูตรปกติ และสำเนียงที่นักเรียนได้เรียนไม่ใช่สำเนียงของเจ้าของภาษาที่แท้จริง....

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

....งบประมาณในการจ้างครูชาวฟิลิปปินส์มาสอนเสียค่าจ้างเป็นจำนวนเงิน 40,000 บาท ต่อ คนต่อเดือนซึ่งมีครูชาวฟิลิปปินส์จำนวน 4 คน ครูไทยมาจัดทำหลักสูตรสองภาษาในช่วงปิดเทอมแต่ทางศึกษานิเทศก์ที่มีส่วนในการจัดทำโครงการโรงเรียนสองภาษา ไม่สามารถนำไปแปลเป็นภาษาอังกฤษให้กับครูต่างชาติใช้ได้ เพราะเกิดปัญหาในการจ้างแปลมีราคาแพงไม่สามารถแปลตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ ทำให้ต้องแก้ปัญหาโดยใช้หนังสือของลิงคโพร ทำให้เสียงบประมาณในการจัดอบรมทำหลักสูตร และเสียเวลา....

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียหายพร้อมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียนทำให้เกิดความแตกแยกของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษากับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติ เพราะสาเหตุมาจากนักเรียนหลักสูตรสองภาษาคิดว่าตนเองเก่งกว่าเพื่อน และได้รับการเอาใจใส่จากครูและผู้บริหารเป็นพิเศษ....

ด้านครูระหว่างครูด้วยกันเกิดความแตกแยกเช่นเดียวกับนักเรียน เพราะครูที่ได้รับคัดเลือกให้ไปสอนในหลักสูตรสองภาษา คิดว่าตนเองเก่งมีความสามารถกว่าครูที่สอนในหลักสูตรปกติ และครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษบางคน ไม่ได้สอนนักเรียนในหลักสูตรสองภาษา....

ด้านผู้บริหาร ผู้บริหารมีภาระงานที่ต้องดูแลมากขึ้น เพราะต้องบริหารดูแลทั้งหลักสูตรปกติ และหลักสูตรสองภาษาต้องทำให้ดีที่สุด....

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสียหาย

.... ขาดการบริการและงบประมาณในการบริการ ในการใช้สื่อการเรียนรู้นักเรียนหลักสูตรปกติ ครูและผู้บริหารให้ความสำคัญและดูแลเอาใจใส่นักเรียนหลักสูตรสองภาษามากเป็นพิเศษ....

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย

....ให้ความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ควรมีการแถลงเรื่องการใช้จ่ายเงินในที่ประชุมร่วมกัน สำหรับครูที่จะสอนในหลักสูตรสองภาษาควรเป็นครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษทั้งหมด....

ครูคนที่หก ชื่อ นา (นามสมมติ) อายุ 55 ปี ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 ครูพิเศษสอนวิชาสุขศึกษา การงานอาชีพ ในระดับช่วงชั้นที่ จำนวนชั่วโมงที่รับผิดชอบ จำนวน 18 คาบ/สัปดาห์ ผลจากการสัมภาษณ์ครูคนที่หก มีรายละเอียดดังนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

....ความคิดเริ่มแรกที่มีการเปิดโรงเรียนสองภาษา คิดว่าดีจะได้เป็นโรงเรียนอินเตอร์ (International) มีครูฝรั่งมาสอนเด็กได้เรียนรู้ภาษามากขึ้นกับเจ้าของภาษาโดยตรง แต่เมื่อได้ส่งหลานของตนไปเรียนทำให้รู้ว่าครูต่างชาติสอน แต่บทสนทนาไม่เน้นการทบทวนศัพท์ให้กับนักเรียนเด็กที่ไม่ค่อยเก่ง ไม่สามารถจำคำศัพท์และพูดได้ตอบได้....

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

....นักเรียนที่เรียนสองภาษาส่วนมากจะเกิดปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย จะอ่านและเขียนภาษาไทยไม่ค่อยได้ สำหรับนักเรียนในหลักสูตรปกติจะเกิดการเหลื่อมล้ำ ในด้านการที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมเท่ากับนักเรียนสองภาษา และการเรียนภาษาอังกฤษมีโอกาสได้เรียนน้อยกว่านักเรียนหลักสูตรสองภาษา นอกจากนี้จำนวนนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 มีจำนวนมากเกินไปทำให้เกิดผลเสียคือ ครูดูแลไม่ทั่วถึงนักเรียนไม่ค่อยได้พัฒนาตามศักยภาพ นักเรียนเกิดปัญหาอ่านเขียนไม่ได้เป็นจำนวนมาก....

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียหายพร้อมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียนจำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติมีจำนวนมากเกินไป โดยมีจำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียน จำนวน 40-50 คน นักเรียนไม่ค่อยได้มีโอกาสในการแสดงออกหน้าเสาธง หรือการทำกิจกรรมเท่ากันนักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษา นักเรียนในหลักสูตรปกติมีความบกพร่องในการอ่านเขียนจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาในการสอนของครู....

ด้านครูจำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติมีจำนวนมากครูดูแลได้ไม่ทั่วถึง ในส่วนครูที่สอนหลักสูตรสองภาษามีชั่วโมงสอนน้อย และไม่ช่วยครูต่างชาติสอนทำให้นักเรียนบางส่วน ฟังครูชาวต่างชาติไม่เข้าใจ และทำให้ไม่ตั้งใจเรียนทำให้ครูต่างชาติเกิดความท้อแท้ในการสอนร่วมกับครูไทยที่ขาดความรับผิดชอบ เพราะครูต่างชาติไม่สามารถควบคุมชั้นเรียนได้....

ด้านผู้บริหารฝ่ายผู้บริหารมีความปลื้มปีติกับหลักสูตรสองภาษามาก จึงมีการเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษ ทำให้ขาดความสนใจในการบริหารหลักสูตรปกติ ทำให้เกิดปัญหาหนังสือเรียน

ในหลักสูตรปกติมีไม่ครบตามจำนวนนักเรียน เกิดปัญหาในการเรียนการสอนของครูกับนักเรียนในหลักสูตรปกติ....

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสียหาย

....นักเรียนหลักสูตรปกติได้รับการเอาใจใส่น้อยทำให้เกิดปัญหาในการเรียนและนักเรียนในหลักสูตรปกติมีจำนวนมาก ครูไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง และมีนักเรียนจำนวนมากที่ยังไม่พร้อมที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ครูในหลักสูตรปกติขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เนื่องจากผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสำคัญครูที่สอนในหลักสูตรปกติเท่าที่ควร....

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย

....ผู้บริหารควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูในหลักสูตรปกติบ้าง และให้บริการในการใช้สื่อการเรียนรู้มากกว่าที่เป็นอยู่ ควรจ้างครูไทยที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่มีสำเนียงเหมือนชาวต่างชาติ เพราะสามารถพูดภาษาไทยและควบคุมชั้นเรียนได้เพียงคนเดียว ไม่ต้องเสียบุคลากรไปนั่งช่วยสอนอีก และให้ครูไทยที่ไปช่วยสอนกลับมาสอนนักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติจะดีกว่าซึ่งไม่เป็นการสิ้นเปลืองในการใช้บุคลากร....

ครูคนที่เจ็ด ชื่อ อ้วน (นามสมมติ) อายุ 35 ปี ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 5 ครูประจำชั้น ป. 3/2 สอนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ การงานอาชีพ จำนวนชั่วโมงที่รับผิดชอบ จำนวน 19 คาบ/สัปดาห์ ผลจากการสัมภาษณ์ครูคนที่เจ็ด มีรายละเอียดดังนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

....นักเรียนได้สัมผัสกับเจ้าของภาษาจริง ดีในส่วนหนึ่ง แต่ถ้าสมมุติว่าโรงเรียนไหนจัดหลักสูตรสองภาษา อยากให้ผู้บริหารเอาใจใส่ในหลักสูตรปกติด้วย ไม่ควรทุ่มเทใส่ใจแต่ครูและนักเรียนในหลักสูตรสองภาษาแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ครูที่มีความสามารถ หรือมีประสบการณ์ในการสอนกลับจัดให้ไปสอนในหลักสูตรสองภาษา ซึ่งมีความพร้อมทั้งด้านนักเรียนคือคุณภาพของนักเรียนและคุณภาพของครู แต่จัดครูบางคนที่ยังขาดประสบการณ์การสอน ให้มาสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนทำให้เกิดผลเสียต่อนักเรียนมากยิ่งขึ้น....

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

.....ทำให้ตนเองคิดว่าครูที่สอนในหลักสูตรปกติ เป็นครูที่ไม่มีความสามารถจึงทำให้ผู้บริหารจัดให้สอนในหลักสูตรปกติ ซึ่งมีความรู้สึกเดียวกับนักเรียนที่มีการคัดเลือกในการเรียนใน

หลักสูตรสองภาษา และนอกจากนี้จำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติ มีจำนวนมากทำให้ครูสอนได้ไม่ทั่วถึง ไม่สามารถสอนเป็นรายบุคคลได้ เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนเพิ่มมากขึ้น....

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียพร้อมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสีย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียนนักเรียนเกิดการเปรียบเทียบกันระหว่างตนเองที่เรียนหลักสูตรปกติที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรม หรือร่วมกิจกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษา

ด้านครู การจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนครูไม่มีความร่วมมือ หรือประสานงานกันต่างคนต่างทำของตนทำให้เกิดความรู้สึกแบ่งแยกระหว่างครูที่สอนในหลักสูตรปกติและสองภาษา นอกจากนี้ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษา มีชั่วโมงสอนน้อยเวลาครูต่างชาติสอนครูไทยกับไม่ช่วยดูแลนักเรียนและไม่ช่วยสอน....

ด้านผู้บริหารผู้บริหารดูแลเอาใจใส่แต่หลักสูตรสองภาษา เพราะผู้บริหารคิดว่าหลักสูตรสองภาษาเป็นจุดเด่นของโรงเรียน เวลาแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชมก็จะนำเสนอแต่ครูและนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษา....

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสีย

.... การบริหารหลักสูตรทั้งสองหลักสูตรของผู้บริหารยังไม่ดีพอ การจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูทั้งสองหลักสูตรยังขาดความเป็นธรรม เกิดการเปรียบเทียบระหว่างครูหลักสูตรสองภาษากับครูหลักสูตรปกติ ในการทำงานที่รับผิดชอบจำนวนนักเรียนต่างกัน และการได้รับการบริการต่างๆที่ไม่เท่าเทียมกัน....

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสีย

....ควรให้ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษามาช่วยสอนนักเรียนในหลักสูตรปกติบ้างมากกว่าที่จะไปนั่งเฝ้าครูต่างชาติสอน หรือเอาเวลาว่างไปคุยกัน และจัดครูที่มีประสบการณ์ใน

การมาสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน มากกว่าที่จะจัดสรรครูที่ขาดประสบการณ์มาสอนนักเรียนที่บกพร่องด้านสติปัญญา....

ครูคนที่แปด ชื่อ สวຍ (นามสมมติ) อายุ 37 ปี ครูประจำชั้น ป. 3/3 สอนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวนชั่วโมงที่รับผิดชอบ จำนวน 19 คาบ/สัปดาห์ ผลจากการสัมภาษณ์ครูคนที่แปด มีรายละเอียดดังนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

....นักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษามีความพร้อมในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นในด้านสติปัญญา ด้านการเงินฐานะทางครอบครัว ด้านการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง นักเรียนสองภาษาได้มีโอกาสได้พูดคุยและสัมผัสกับครูต่างชาติ และมีโอกาสได้ร่วมทำกิจกรรมต่างๆของโรงเรียนมากกว่านักเรียนในหลักสูตรปกติ มีจำนวนนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษาเพียง 25-30 ต่อ 1 ห้องเรียน และได้เรียนในห้องปรับอากาศ มีสื่อการเรียนที่ทันสมัย และพอเพียงกับจำนวนของนักเรียน....

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

....ครูในหลักสูตรปกติต้องรับผิดชอบดูแลเอาใจใส่นักเรียนมากขึ้น มีชั่วโมงสอนที่เพิ่มขึ้น คือ 19-20 ชั่วโมง/สัปดาห์ และต้องสอนนักเรียนที่เรียนไม่ค่อยเก่งมีปัญหาต่างๆมารวมเรียนในห้องเดียวกันและมีจำนวนมาก เอกสารต่างๆต้องรับผิดชอบทำมากขึ้น ไม่มีเวลาตรวจงานนักเรียนให้เสร็จภายในเวลา 1 ชั่วโมงได้เพราะสมุดจดงานมีจำนวนมาก....

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียหายพร้อมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียนนักเรียนไม่ค่อยได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูและฝ่ายผู้บริหารเท่าที่ควร ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนของนักเรียนอย่างมาก เพราะครูเพียงคนเดียวไม่สามารถดูแลและสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงได้ ทำให้เกิดปัญหามีนักเรียนที่เรียนอ่อนเพิ่มมากขึ้น ขนาดของห้องเรียนและบรรยากาศของห้องเรียนแออัด อากาศร้อน เสียงดังรบกวนเป็นอุปสรรคต่อการเรียน....

ด้านครูครูมีชั่วโมงสอนเพิ่มมากขึ้นไม่มีเวลาพักผ่อนหรือเวลาว่างในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องสอนแทนทำให้ครูในหลักสูตรปกติ เกิดความท้อแท้หมดกำลังใจในการสอน ทำให้มีผลไปถึงนักเรียนที่ตนรับผิดชอบสอน....

ด้านผู้บริหารฝ่ายผู้บริหารดูแลการจัดหลักสูตรปกติไม่ทั่วถึงไม่ค่อยมาให้กำลังใจ หรือซักถามถึงความคืบหน้าของครูที่มีภาระงานมากในการสอนนักเรียนในหลักสูตรปกติ ให้ความสนใจแต่หลักสูตรสองภาษา เพราะเป็นจุดขายของโรงเรียน....

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสีย

....จำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติมีมาก ขนาดของห้องเรียนเล็กเกินไปกับจำนวนของนักเรียนที่มีมากถึงห้องละ 35-55 คน ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปกำลังความสามารถ ขาดการดูแลเอาใจใส่ของผู้บริหาร....

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสีย

....ควรจำกัดจำนวนในการรับนักเรียนในแต่ละห้องเรียนเหมือนกับหลักสูตรสองภาษาไม่ควรเกิน 40 คน/ 1 ห้องเรียน ควรมีการเฉลี่ยชั่วโมงของครูในการรับผิดชอบสอนเท่าๆ กัน ไม่เกิดความเหลื่อมล้ำกันมากเกินไป ควรมีการจัดให้ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษาได้สอนแทนครูที่ขาด หรือไม่มาปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละวัน ไม่ควรจัดให้ครูในหลักสูตรปกติสอนแทนแต่เพียงคนเดียว ฝ่ายผู้บริหารควรดูแลเอาใจใส่ให้กำลังใจพูดคุยกับครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติบ้าง เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกน้อยใจหรือหมดกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่....

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในหลักสูตรปกติของระดับช่วงชั้นที่ 1 ผู้วิจัยจึงได้ทำการสรุปผลจากการให้สัมภาษณ์ที่มีความสอดคล้องกันมากที่สุดตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ เด็กสองภาษาเป็นเด็กที่มีความพร้อมในด้านการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านฐานะทางการเงินดี ด้านสติปัญญาฉลาด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 นักเรียนสองภาษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 จำนวนนักเรียนสองภาษามีจำนวนนักเรียนน้อยกว่านักเรียนในหลักสูตรปกติ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 นักเรียนสองภาษามีโอกาสได้ทำกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนมากกว่านักเรียนหลักสูตรปกติ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ครูผู้สอนในหลักสูตรปกติต้องรับผิดชอบจำนวนนักเรียนมากและมี

ภาระงานและชั่วโมงสอนเพิ่มมากขึ้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 นักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษาได้เรียนในห้องเรียนปรับอากาศ มีสื่อการเรียนที่ทันสมัยและเพียงพอกับจำนวนนักเรียนในห้อง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีนักเรียนบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาสได้เรียนกับครูต่างชาติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษามีชั่วโมงสอนน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกกันระหว่างนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษากับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ลำเอียงที่นักเรียนได้รับไม่ใช่ลำเอียงของเจ้าของภาษาที่แท้จริง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ผู้บริหารควรเอาใจใส่ครูและนักเรียนหลักสูตรปกติบ้างไม่ควรดูแลเอาใจใส่แต่หลักสูตรสองภาษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอนแต่จัดให้มาสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนทำให้เกิดผลเสียต่อตัวนักเรียนมากยิ่งขึ้น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ สำหรับนักเรียนในหลักสูตรปกติคุณภาพของนักเรียนด้อยกว่านักเรียนในหลักสูตรสองภาษาในทุกๆ ด้าน เช่น การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ฐานะทางครอบครัว ระดับสติปัญญาของนักเรียนค่อนข้างต่ำและมีจำนวนมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ขนาดของห้อง และบรรยากาศของห้องเรียนไม่น่าเรียน เพราะจำนวนนักเรียนมีมากแออัดและห้องเรียนไม่เป็นห้องเรียนปรับอากาศ เสียงดังรบกวนจากข้างนอก ไม่สามารถทำกิจกรรมอะไรได้นอกจากนั่งเรียนอย่างเดียว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ครูในหลักสูตรปกติมีชั่วโมงสอนที่เพิ่มขึ้น คือ 19-20 ชั่วโมง/สัปดาห์ เอกสารต่างๆต้องรับผิดชอบทำมากขึ้น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 การจัดทำหลักสูตรสองภาษาที่ให้ครูไทยช่วยกันเขียนขึ้นไม่ค่อยได้มีการนำไปใช้อย่างจริงจัง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 นักเรียนในหลักสูตรปกติมีการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษน้อย เพราะเรียนกับครูไทยการออกเสียงไม่ดีนักและไม่ค่อยได้ฝึก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เด็กนักเรียนที่ไม่ได้เรียนในหลักสูตรสองภาษาไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร การจัดการเรียนตามโครงการโรงเรียนสองภาษาดีในด้านของทฤษฎี แต่การปฏิบัติเป็นไปได้ยาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 นักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษาได้ภาษาไม่คุ้มกับเงินที่จ้างครูต่างชาติมาสอน นอกจากนี้ครูต่างชาติไม่สามารถคุมชั้นเรียนได้เมื่อเวลานักเรียนคุยกัน หรือเมื่อครูไทยไม่ได้เข้าสอนด้วย นักเรียนบางส่วนไม่ตั้งใจเรียนครูต่างชาติก็ไม่สนใจที่จะมีวิธีการให้นักเรียนกลุ่มนั้นกลับมาตั้งใจเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ควรพิจารณาจากการคัดเลือกเด็กเข้าเรียน และควรจำกัดจำนวนต่อห้องเรียนในแต่ละห้องเรียนให้เหมาะสม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ปริมาณของเด็กมีมากและสติปัญญาไม่ค่อยดีทำให้การสอนไม่บรรลุตามจุดประสงค์หรือตรงตาม

เป้าหมายที่ครูตั้งใจสอน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 งบประมาณในการจ้างครูชาวฟิลิปปินส์มาสอนเสียค่าจ้างเป็นจำนวนเงิน 40,000 บาท ต่อ คนต่อเดือนซึ่งมีครูชาวฟิลิปปินส์จำนวน 4 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 เสียงบประมาณในการจัดอบรมทำหลักสูตรและเสียเวลา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 นักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษาส่วนมากจะเกิดปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทยจะอ่านและเขียนภาษาไทยไม่ค่อยได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 สำหรับนักเรียนในหลักสูตรปกติจะเกิดการเหลื่อมล้ำ ในด้านการที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมเท่ากับนักเรียนหลักสูตรสองภาษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ครูที่สอนในหลักสูตรปกติคิดว่าตนเองเป็นครูที่ไม่มีความสามารถ จึงทำให้ผู้บริหารจัดให้สอนในหลักสูตรปกติ ซึ่งมีความรู้สึกเดียวกับนักเรียนที่มีการคัดเลือกในการเรียนในหลักสูตรสองภาษาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียหายพร้อมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียน คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ นักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษาได้รับการดูแลเอาใจใส่ในทุกๆด้าน เช่น นักเรียนสองภาษาเรียนในห้องปรับอากาศ มีสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น โทรทัศน์ เครื่องเล่นซีดี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 จำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติมีจำนวนมาก คือ มีจำนวน 35-55 คนต่อ 1 ห้องเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 โอกาสของนักเรียนไม่เท่าเทียมกัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 นักเรียนในหลักสูตรปกติไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร เป็นห้องเรียนพัดลม ไม่มีโทรทัศน์ ทางด้านงบประมาณ ควรมีการเฉลี่ยงบประมาณให้กับหลักสูตรปกติบ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 นักเรียนไม่ค่อยได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูและฝ่ายผู้บริหารเท่าที่ ควรทำให้เกิดปัญหาในการเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ทำให้เกิดความแตกแยกของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษากับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติ เพราะสาเหตุมาจากนักเรียนหลักสูตรสองภาษาคิดว่าตนเองเก่งกว่าเพื่อน และได้รับการเอาใจใส่จากครูและผู้บริหารเป็นพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 นักเรียนในหลักสูตรปกติมีความบกพร่องในการอ่านเขียนจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาในการสอนของครู จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ด้านครู คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ ครูสองภาษามีชั่วโมงสอนน้อยเกิดความเหลื่อมล้ำในหน้าที่เนื่องจากมีเวลาว่างมากทำให้ไม่ดูแลเด็กเท่าที่ควร เกิดความเหลื่อมล้ำในหน้าที่การสอน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 สำหรับครูที่สอนในหลักสูตรปกติจะสอนสัปดาห์ละ 19 ชั่วโมง และมีจำนวนนักเรียนมาก บรรยากาศของห้องเรียนเสียงดังเพราะเกิดจากเสียงรบกวนข้างนอก ทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ขาดความช่วยเหลือในการให้บริการในการถ่ายใบงานให้นักเรียน ทำให้ครูผู้สอนในหลักสูตรปกติต้องนำใบงานไปถ่ายเอกสารข้างนอก และต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ครูต่างชาติเกิดความท้อแท้ในการสอนร่วมกับครูไทยที่ขาดความรับผิดชอบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เนื่องจากนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรปกติมีสติปัญญาค่อนข้างต่ำไม่ค่อยมีความพร้อมในด้านการเรียน ทำให้ครูที่สอนต้องเหนื่อยเป็นสองเท่าในการพูดสื่อสารให้นักเรียนเข้าใจ ทำให้เกิดผลกระทบต่อร่างกายของครู โดยเฉพาะการใช้เสียงต้องดังและพูดซ้ำหลายครั้ง เพราะนักเรียนยังเล็กต้องดูแลเป็นพิเศษโดยเฉพาะในภาคเรียนแรก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ทำให้ครูเกิดความคิดว่าอยากไปสอนโรงเรียนอื่น ไม่อยากทำงานเกิดการเปรียบเทียบระหว่างการทำงานของครูด้วยกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ด้วยกัน ครูที่สอนหลักสูตรปกติโดยเฉพาะครูพิเศษไม่มีห้องทำงานเพื่อเตรียมการสอน ต้องไปอยู่ห้องสมุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ระหว่างครูด้วยกันเกิดความแตกแยกเช่นเดียวกับนักเรียน เพราะครูที่ได้รับคัดเลือกให้ไปสอนในหลักสูตรสองภาษาคิดว่าตนเองเก่งมีความสามารถกว่าครูที่สอนในหลักสูตรปกติ และครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษบางคนไม่ได้สอนนักเรียนในหลักสูตรสองภาษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ด้านผู้บริหาร คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสนใจเอาใจใส่กับครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติเท่าที่ควร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ฝ่ายผู้บริหารมักจะมุ่งเน้นดูแลในการบริหารงานด้านหลักสูตรสองภาษามากเป็นพิเศษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ผู้บริหารควรมีนโยบายในการบริหารการจัดวางบุคลากรให้เหมาะสม โดยมีเกณฑ์ที่มาตรฐานและเปิดโอกาสให้ครูทุกคนในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกครูที่จะไปสอนในหลักสูตรสองภาษาด้วย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ผู้บริหารมีภาระงานที่ต้องดูแลมากขึ้นเพราะต้องบริหารดูแลทั้งหลักสูตรปกติและหลักสูตรสองภาษาต้องทำให้ดีที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ผู้บริหารดูแลเอาใจใส่แต่หลักสูตรสองภาษา เพราะผู้บริหารคิดว่าหลักสูตรสองภาษาเป็นจุดเด่นของโรงเรียนเวลามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชมก็จะนำเสนอแต่ครูและนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสีย

คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ อาคารสถานที่ที่มีจำกัดทำให้เกิดการยัดเยียดของจำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 นักเรียนด้อยคุณภาพหรือมีสติปัญญาค่อนข้างต่ำ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 ห้องเรียนมีจำกัดไม่สามารถแบ่งนักเรียนที่เหลือจากการคัดเลือกให้ไปเรียนห้องอื่นได้ ทำให้นักเรียนที่เหลือจำนวนมากต้องมาเรียนรวมกันในห้องเรียนเพียงห้องเดียว เพราะห้องเรียนสองภาษาจำกัดจำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียนไว้ 25-30 คน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ไม่มีนโยบายการจำกัดจำนวนในการรับเด็กเข้าเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ขาดการบริหารงานที่ดีของผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านต่างๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ขาดงบประมาณ ในการบริการในการใช้สื่อการเรียนรู้ของหลักสูตรปกติ ครูและผู้บริหารให้ความสำคัญ และดูแลเอาใจใส่นักเรียนหลักสูตรสองภาษามากเป็นพิเศษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 การคัดเลือกนักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษาบางส่วน มีการคัดเลือกโดยดูจากฐานะของผู้ปกครองมากกว่าที่จะดูจากความสามารถของนักเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ครูบางคนขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 การบริหารหลักสูตรสองภาษาเป็นงานที่ใหม่สำหรับผู้บริหารทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานไม่ค่อยดี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ขาดผู้รับผิดชอบดูแลในหลักสูตรสองภาษาที่แท้จริง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสำคัญครูที่สอนในหลักสูตรปกติเท่าที่ควร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไม่มีการประเมินตามสภาพจริง บั่นแ่่งมากเกินไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสีย

คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ การคัดเลือกนักเรียนในหลักสูตรปกติควร จำกัดจำนวนนักเรียนไม่ควรมากเกินไปมีความเหมาะสมกับครูที่สอน และแนวทางในการบริหารควรดูแลให้มีความเสมอภาคกันทั้งสองหลักสูตร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ผู้บริหารควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูในหลักสูตรปกติบ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ควรให้ความสนใจในเรื่องการบริการในการใช้สื่อการเรียนรู้ และการถ่ายเอกสาร นอกจากนี้ในด้านงบประมาณ ควรนำมาใช้บริหารกับหลักสูตรปกติบ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษาควรมีจิตสำนึกต่อนหน้าที่ของตน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้บริหารต้องมีนโยบายในการวางตัวบุคลากรใหม่ ควรพิจารณาจากผลงานการสอน และผู้บริหารควรมีการสัมภาษณ์พูดคุยกับครูและนักเรียน หรือศึกษานิเทศก์ควรมีการซักถามถึงพฤติกรรมของครูไทยที่สอนหลักสูตรสองภาษา เพื่อปรับเปลี่ยนการสอนใหม่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีการประชุมปรึกษากันระหว่างผู้บริหาร

กับครูผู้สอนว่าเกิดปัญหาใดบ้างในการสอน และควรมีการวัดผล ประเมินผลที่เป็นจริง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ให้ความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ควรมีการแถลงเรื่อง การใช้จ่ายเงินในที่ประชุมร่วมกัน สำหรับครูที่จะสอนในหลักสูตรสองภาษา ควรเป็นครูที่จบวิชาเอก ภาษาอังกฤษทั้งหมด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ควรให้ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษา มาช่วยสอนนักเรียนในหลักสูตรปกติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 จัดครูที่มีประสบการณ์ใน การสอน ให้มาสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนมากกว่าที่จะจัดสรรครูที่ขาดประสบการณ์มาสอน นักเรียนที่บกพร่องด้านสติปัญญา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาลักษณะของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาถึงผลกระทบที่มีต่อครู และนักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติ จากการที่โรงเรียนเบญจมบพิตรได้เข้าร่วม โครงการหลักสูตรสองภาษา ตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร การศึกษานี้จะทำให้ทราบถึงผลกระทบจากการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อการเรียนการสอนของหลักสูตรปกติ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ ครูผู้ที่ทำหน้าที่ในการสอนระดับช่วงชั้นที่ 1 ประกอบกับการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้ทราบข้อมูลที่เป็นจริง จากกลุ่มครูที่ได้ทำการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1 เป็นจำนวน 8 คน ซึ่งได้มีการนัดหมายเวลา สถานที่ ในการพูดคุย และได้ทำการสัมภาษณ์ และได้จัดบันทึก ประกอบกับการบันทึกเสียง ในการเก็บข้อมูล ในระหว่างทำการสัมภาษณ์

ความสำคัญของการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นหรือสิ่งที่ครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติได้รับจากการที่โรงเรียนเบญจมบพิตรได้เข้าร่วมในโครงการเปิดหลักสูตรสองภาษา เพื่อให้ผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเปิดหลักสูตรสองภาษาได้มองเห็นถึงผลกระทบที่ครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติได้รับว่ามีผลกระทบอย่างไรบ้างสำหรับการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีทั้งหลักสูตรปกติกับหลักสูตรสองภาษาในโรงเรียนเดียวกันแต่มีการเปิดสอน 2 หลักสูตรในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษา

จากข้อมูลของการสัมภาษณ์ที่ได้จาก ครูผู้ที่ทำหน้าที่ในการสอนของระดับช่วงชั้นที่ 1 สามารถแยกออกเป็นสิ่งที่ครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติได้รับมีดังต่อไปนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนเบญจมบพิตร?

คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ เด็กสองภาษาเป็นเด็กที่มีความพร้อมในด้านการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านฐานะทางการเงินดี ด้านสติปัญญาฉลาด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 นักเรียนหลักสูตรสองภาษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 จำนวนนักเรียนหลักสูตรสองภาษามีจำนวนนักเรียนน้อยกว่านักเรียนในหลักสูตรปกติ

จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 37.5 นักเรียนสองภาษามีโอกาสได้ทำกิจกรรมต่างๆของโรงเรียนมากกว่านักเรียนหลักสูตรปกติ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ครูผู้สอนในหลักสูตรปกติต้องรับผิดชอบจำนวนนักเรียนมากและมีภาระงานและชั่วโมงสอนเพิ่มมากขึ้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 นักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกตินักเรียนหลักสูตรสองภาษาได้เรียนในห้องเรียนปรับอากาศ มีสื่อการเรียนที่ทันสมัยและเพียงพอกับจำนวนนักเรียนในห้อง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีนักเรียนบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาสได้เรียนกับครูต่างชาติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษามีชั่วโมงสอนน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกกันระหว่างนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษากับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 สำเนียงที่นักเรียนได้รับไม่ใช่สำเนียงของเจ้าของภาษาที่แท้จริง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ผู้บริหารควรเอาใจใส่ครูและนักเรียนหลักสูตรปกติบ้างไม่ควรดูแลเอาใจใส่แต่หลักสูตรสองภาษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอนแต่จัดให้มาสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนทำให้เกิดผลเสียต่อตัวนักเรียนมากยิ่งขึ้น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

2. ท่านประสบปัญหาใดบ้างในการจัดหลักสูตรสองภาษา?

คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ สำหรับนักเรียนในหลักสูตรปกติคุณภาพของนักเรียนด้อยกว่านักเรียนในหลักสูตรสองภาษาในทุกๆด้าน เช่น การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ฐานะทางครอบครัว ระดับสติปัญญาของนักเรียนค่อนข้างต่ำและมีจำนวนมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ขนาดของห้องและบรรยากาศของห้องเรียนไม่น่าเรียนเพราะจำนวนนักเรียนมีมากแออัดและห้องเรียนไม่เป็นห้องเรียนปรับอากาศ เสียงดังรบกวนจากข้างนอก ไม่สามารถทำกิจกรรมอะไรได้นอกจากนั่งเรียนอย่างเดียว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ครูในหลักสูตรปกติมีชั่วโมงสอนที่เพิ่มขึ้น คือ 19-20 ชั่วโมง/สัปดาห์ เอกสารต่างๆต้องรับผิดชอบทำมากขึ้น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 การจัดทำหลักสูตรสองภาษาที่ให้ครูไทยช่วยกันเขียนขึ้นไม่ค่อยได้มีการนำไปใช้อย่างจริงจัง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 นักเรียนในหลักสูตรปกติมีการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษน้อยเพราะเรียนกับครูไทยการออกเสียงไม่ด็นักและไม่ค่อยได้ฝึก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เด็กนักเรียนที่ไม่ได้เรียนในหลักสูตรสองภาษาไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร การจัดการเรียนตามโครงการโรงเรียนสองภาษาดีในด้านของทฤษฎีแต่การปฏิบัติเป็นไปได้ยาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 นักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษาได้ภาษาไม่คุ้มกับเงินที่จ้างครูต่างชาติมาสอนนอกจากนี้ครูต่างชาติไม่สามารถคุมชั้นเรียนได้เมื่อเวลานักเรียนคุยกัน หรือเมื่อครูไทยไม่ได้เข้าสอนด้วยนักเรียนบางส่วนไม่ตั้งใจเรียนครูต่างชาติก็ไม่สนใจที่จะมีวิธีการให้นักเรียนกลุ่มนั้นกลับมาตั้งใจ

เรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ควรพิจารณาจากการคัดเลือกเด็กเข้าเรียนและควรจำกัดจำนวนต่อห้องเรียนในแต่ละห้องเรียนให้เหมาะสม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ปริมาณของเด็กมีมาก และสติปัญญาไม่ค่อยดีทำให้การสอนไม่บรรลุตามจุดประสงค์ หรือตรงตามเป้าหมายที่ครูตั้งใจสอน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 งบประมาณในการจ้างครูชาวฟิลิปปินส์มาสอนเสียค่าจ้างเป็นจำนวนเงิน 40,000 บาท ต่อ คนต่อเดือนซึ่งมีครูชาวฟิลิปปินส์จำนวน 4 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 เสียงบประมาณในการจัดอบรมทำหลักสูตร และเสียเวลา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 นักเรียนที่เรียนสองภาษาส่วนมากจะเกิดปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทยจะอ่านและเขียนภาษาไทยไม่ค่อยได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 สำหรับนักเรียนในหลักสูตรปกติจะเกิดการเหลื่อมล้ำในด้านการที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมเท่ากับนักเรียนหลักสูตรสองภาษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ครูที่สอนในหลักสูตรปกติคิดว่าตนเองเป็นครูที่ไม่มีความสามารถจึงทำให้ผู้บริหารจัดให้สอนในหลักสูตรปกติซึ่งมีความรู้สึกเดียวกับนักเรียนที่มีการคัดเลือกในการเรียนในหลักสูตรสองภาษาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

3. ท่านคิดว่าการดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายหรือผลในด้านลบต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไรบ้าง โปรดระบุผลเสียหายพร้อมทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดผลเสียหาย?

3.1 การดำเนินการเปิดหลักสูตรสองภาษาทำให้เกิดผลเสียหายต่อนักเรียน ครู และผู้บริหาร อย่างไร

ด้านนักเรียน คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ นักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษาที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ในทุกๆด้าน เช่น นักเรียนสองภาษาเรียนในห้องปรับอากาศ มีสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น โทรทัศน์ เครื่องเล่นซีดี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 จำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติมีจำนวนมาก คือ มีจำนวน 35-55 คนต่อ 1 ห้องเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 โอกาสของนักเรียนไม่เท่าเทียมกัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 นักเรียนในหลักสูตรปกติไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร เป็นห้องเรียนพัดลม ไม่มีโทรทัศน์ ทางด้านงบประมาณควรมีการเฉลี่ยงบประมาณให้กับหลักสูตรปกติบ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 นักเรียนไม่ค่อยได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูและฝ่ายผู้บริหารเท่าที่ควรทำให้เกิดปัญหาในการเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ทำให้เกิดความแตกแยกของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษากับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติเพราะสาเหตุมาจากนักเรียนหลักสูตรสองภาษาคิดว่าตนเองเก่งกว่าเพื่อนและได้รับการเอาใจใส่จากครูและผู้บริหารเป็นพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 นักเรียนในหลักสูตรปกติ

มีความบกพร่องในการอ่านเขียนจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาในการสอนของครู จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ด้านครู คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ ครูที่สอนหลักสูตรสองภาษามีชั่วโมงสอนน้อยเกิดความหะหลวมในหน้าที่เนื่องจากมีเวลาว่างมากทำให้ไม่ดูแลเด็กเท่าที่ควร เกิดความเหลื่อมล้ำในหน้าที่การสอน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 สำหรับครูที่สอนในหลักสูตรปกติจะสอนสัปดาห์ละ 19 ชั่วโมง และมีจำนวนนักเรียนมาก บรรยากาศของห้องเรียนเสียงดังเพราะเกิดจากเสียงรบกวนข้างนอก ทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ขาดความช่วยเหลือในการให้บริการในการถ่ายใบงานให้นักเรียนทำให้ครูผู้สอนในหลักสูตรปกติต้องนำใบงานไปถ่ายเอกสารข้างนอกและต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ครูต่างชาติเกิดความท้อแท้ในการสอนร่วมกับครูไทยที่ขาดความรับผิดชอบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เนื่องจากนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรปกติเป็นเด็กเรียนอ่อนไม่ค่อยมีความพร้อมในด้านการเรียนทำให้ครูที่สอนต้องเหนื่อยเป็นสองเท่าในการพูดสื่อสารให้นักเรียนเข้าใจทำให้เกิดผลกระทบต่อร่างกายของครู โดยเฉพาะการใช้เสียงต้องดังและพูดซ้ำหลายๆครั้ง เพราะนักเรียนยังเล็กต้องดูแลเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในภาคเรียนแรก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ทำให้ครูเกิดความคิดว่าอยากไปสอนโรงเรียนอื่น ไม่อยากทำงาน เกิดการเปรียบเทียบระหว่างการทำงานของครูด้วยกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ด้วยกัน ครูที่สอนหลักสูตรปกติโดยเฉพาะครูพิเศษไม่มีห้องทำงานเพื่อเตรียมการสอน ต้องไปอยู่ห้องสมุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ระหว่างครูด้วยกันเกิดความแตกแยกเช่นเดียวกับนักเรียนเพราะครูที่ได้รับคัดเลือกให้ไปสอนในหลักสูตรสองภาษาคิดว่าตนเองเก่งมีความสามารถกว่าครูที่สอนในหลักสูตรปกติ และครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษบางคนไม่ได้สอนนักเรียนในหลักสูตรสองภาษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ด้านผู้บริหาร คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสนใจเอาใจใส่กับครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติเท่าที่ควร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ฝ่ายผู้บริหารมักจะมุ่งเน้นดูแลในการบริหารงานด้านหลักสูตรสองภาษามากเป็นพิเศษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ผู้บริหารควรมีนโยบายในการบริหารการจัดวางบุคลากรให้เหมาะสม โดยมีเกณฑ์ที่มาตรฐานและเปิดโอกาสให้ครูทุกคนในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกครูที่จะไปสอนในหลักสูตรสองภาษาด้วย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ผู้บริหารมีภาระงานที่ต้องดูแลมากขึ้นเพราะต้องบริหารดูแลทั้งหลักสูตรปกติและหลักสูตรสองภาษาต้องทำให้ดีที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ผู้บริหารดูแลเอาใจใส่แต่หลักสูตรสองภาษาเพราะผู้บริหารคิดว่าหลักสูตรสองภาษาเป็นจุดเด่นของ

โรงเรียนเวลามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชมก็จะนำเสนอแต่ครูและนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดผลเสีย

คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ อาคารสถานที่ที่มีจำกัดทำให้เกิดการยืดเยื้อของจำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 นักเรียนด้วยคุณภาพหรือมีสติปัญญาค่อนข้างต่ำ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 ห้องเรียนมีจำกัดไม่สามารถแบ่งนักเรียนที่เหลือจากการคัดเลือกให้ไปเรียนห้องอื่นได้ทำให้นักเรียนที่เหลือจำนวนมากต้องมาเรียนรวมกันในห้องเรียนเพียงห้องเดียว เพราะห้องเรียนหลักสูตรสองภาษาจำกัดจำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียนไว้ 25-30 คน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ไม่มีนโยบายการจำกัดจำนวนในการรับเด็กเข้าเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ขาดการบริหารงานที่ดีของผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านต่างๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ขาดงบประมาณในการบริการในการใช้สื่อการเรียนรู้ของหลักสูตรปกติ ครูและผู้บริหารให้ความสำคัญและดูแลเอาใจใส่นักเรียนหลักสูตรสองภาษามากเป็นพิเศษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 การคัดเลือกนักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษา บางส่วนมีการคัดเลือกโดยดูจากฐานะของผู้ปกครอง มากกว่าดูที่ความสามารถของนักเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ครูบางคนขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 การบริหารหลักสูตรสองภาษาเป็นงานที่ใหม่สำหรับผู้บริหารทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานไม่ค่อยดี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ขาดผู้รับผิดชอบดูแลในหลักสูตรสองภาษาที่แท้จริง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสำคัญครูที่สอนในหลักสูตรปกติเท่าที่ควร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไม่มีการประเมินตามสภาพจริง บั่นแ่่งมากเกินไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

3.3 แนวทางแก้ไขป้องกันมิให้เกิดผลเสีย

คำตอบที่ตอบมากที่สุดคือ การคัดเลือกนักเรียนในหลักสูตรปกติควรจำกัดจำนวนนักเรียนไม่ควรมากเกินไปมีความเหมาะสมกับครูที่สอน และแนวทางในการบริหารควรดูแลให้มีความเสมอภาคกันทั้งสองหลักสูตร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ผู้บริหารควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูในหลักสูตรปกติบ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ควรให้ความสนใจในเรื่องการบริการในการใช้สื่อการเรียนรู้และการถ่ายเอกสาร นอกจากนี้ในด้านงบประมาณควรนำมาใช้บริหารกับหลักสูตรปกติบ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษาควรมีจิตสำนึกต่อหน้าที่ของตน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้บริหารต้องมีนโยบายในการ

วางตัวบุคลากรใหม่ควรพิจารณาจากผลงานการสอน และผู้บริหารควรมีการสัมภาษณ์พูดคุยกับครู และนักเรียน หรือศึกษานิเทศก์ควรมีการซักถามถึงพฤติกรรมของครูไทยที่สอนหลักสูตรสองภาษา เพื่อปรับเปลี่ยนการสอนใหม่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีการประชุมปรึกษากันระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนว่าเกิดปัญหาใดบ้างในการสอน และควรมีการวัดผล ประเมินผลที่เป็นจริง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ให้ความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ควรมีการแถลงเรื่องการใช้จ่ายเงินในที่ประชุมร่วมกัน สำหรับครูที่จะสอนในหลักสูตรสองภาษาควรเป็นครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษทั้งหมด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ควรให้ครูไทยที่สอนในหลักสูตรสองภาษามาช่วยสอนนักเรียนในหลักสูตรปกติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 จัดครูที่มีประสบการณ์ในการมาสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน มากกว่าที่จะจัดสรรครูที่ขาดประสบการณ์มาสอนนักเรียนที่บกพร่องด้านสติปัญญา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง ผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในระดับช่วงชั้นที่ 1 ผลการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนครู และผู้บริหาร ได้รับผลกระทบจากการที่โรงเรียนได้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนสองภาษา ของ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. **ด้านนักเรียน** นักเรียนในหลักสูตรปกติไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร เช่น เรียนไม่เป็นห้องปรับอากาศ สื่อการเรียนรู้มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ไม่มีสื่อประเภทโทรทัศน์ เครื่องเล่นซีดี เหมือนกับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี บุญทา (2545 : 31) กล่าวว่าสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความสำคัญและจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน เพราะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น และยังเป็นสิ่งที่สร้างความสนใจของผู้เรียนได้อย่างดี และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิพงศ์ ยงศ์กมล (2543 : 108) กล่าวว่าส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรซึ่งถึงการสนับสนุนทางสังคมของครูซึ่งหมายถึง การที่ครูในโรงเรียนได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่างๆทั้งอารมณ์ วัตถุ สิ่งของ ข้อมูล ข่าวสาร ฯลฯ โดยได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาและโรงเรียน สวินน์ (Sweeney, 1986 : 349) ได้สังเคราะห์งานวิจัยพบว่า ครูใหญ่ที่บริหารการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ จะมีการสนับสนุนครู โดยจะมีการสื่อสารกับครูเกี่ยวกับเป้าหมาย วิธีดำเนินการ ช่วยเหลือสนับสนุนครูในด้านต่างๆ ในทำนองเดียวกัน รัสเซลและคนอื่นๆ (Russell and Others, 1987 : 269) ได้

ศึกษาพบว่า การสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นตัวแปรสำคัญที่จะส่งผลถึงการทำงานให้บรรลุประสิทธิภาพของครูและยังส่งผลถึงประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียนอย่างมาก

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า โอกาสของนักเรียนไม่เท่าเทียมกัน คือ นักเรียนกลุ่มหนึ่งได้เรียนกับครูต่างชาติกับอีกกลุ่มไม่ได้เรียนกับครูต่างชาติ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเป็นเพราะโครงสร้างของการจัดระบบการเรียนการสอนของหลักสูตรสองภาษา ที่กำหนดไว้ว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการหลักสูตรสองภาษาเท่านั้นที่ต้องเรียนกับครูต่างชาติ นอกจากนี้จำนวนนักเรียนในหลักสูตรปกติมีจำนวนมากเกินไป ความพร้อมในด้านต่างๆของนักเรียนหลักสูตรปกติ เช่น ความพร้อมด้านการเงิน สถิติปัญญาจะด้อยกว่านักเรียนในหลักสูตรสองภาษาเกือบทุกด้าน เป็นเพราะว่านักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติมีความด้อยในด้านต่างๆเกือบทุกด้าน ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอน

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ฝ่ายผู้บริหาร หรือเครือข่ายผู้ปกครอง ควรให้การสนับสนุนในด้านการหาทุนการศึกษา หรือขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนเหล่านี้ เพื่อลดปัญหาในระดับหนึ่ง และนอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนหลักสูตรสองภาษากับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรปกติ เกิดความแตกแยกแบ่งพรรคแบ่งพวกกัน เพราะสาเหตุมาจากนักเรียนหลักสูตรสองภาษาคิดว่าตนเองเก่งกว่าเพื่อนและได้รับการเอาใจใส่จากครูและผู้บริหารเป็นพิเศษ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสิ่งที่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ ต้องขอความร่วมมือจากครูผู้สอนในการอบรมและปลูกฝังในความคิดว่าคนทุกคนมีความสามารถไม่เหมือนกัน และนอกจากนี้ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนทั้งสองหลักสูตร ได้มีโอกาสเข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยกันบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดกัน มากกว่าที่จะจัดกิจกรรมแยกทั้งสองหลักสูตร ฝ่ายผู้บริหารควรมาตรวจเยี่ยม พูดคุยกับครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติ เพื่อป้องกันไม่ให้ครูและนักเรียนเกิดความคิดว่าผู้บริหารดูแลเอาใจใส่แต่ครูและนักเรียนหลักสูตรสองภาษา

และผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนในหลักสูตรปกติมีความบกพร่องในการอ่านการเขียนจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาในการสอนของครู เพราะครูเพียงคนเดียวไม่สามารถดูแลและสอนซ่อมเสริมในช่วงใดทำให้เกิดปัญหามีนักเรียนที่เรียนอ่อนเพิ่มมากขึ้น ขนาดของห้องเรียนและบรรยากาศของห้องเรียนแออัด อากาศร้อน เสียงดังรบกวนเป็นอุปสรรคต่อการเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรเป็นความรับผิดชอบดูแลของผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ในการจัดครูในโรงเรียนทั้งหมดรับผิดชอบดูแล และสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียน หรือมีการจัดครูผู้สอนให้หลากหลายในการสอนในแต่ละวิชา หรือจัดครูที่มีความชำนาญแต่ละวิชาเอก ซึ่งปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นเพราะจัดครูสอนไม่ตรงกับวิชาเอก และจัดให้ครูที่สอนในหลักสูตรปกติโดยเฉพาะ ครูประจำชั้นให้สอน 19-20 ชั่วโมง ในห้องที่ตนรับผิดชอบทำให้ครูและนักเรียนเกิดความเหนื่อยล้าและเบื่อหน่าย และทำให้ไม่มีเวลาในการจัดเตรียมการสอน และขาดการจัดกิจกรรมที่เร้าใจ ทำให้มีนักเรียนเรียนอ่อนเพิ่มมากขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี บุญทา (2545 : 128) กล่าวว่า ครูบางคนขาดความเข้าใจในเรื่องการจัดสอนซ่อมเสริม ซึ่งโรงเรียนควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้องกับครูใหม่ทั้งในเรื่องจุดประสงค์ โครงสร้างสูตร การจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ตลอดจนการจัดสอนซ่อมเสริมขนาด และนอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของห้องเรียนและบรรยากาศของห้องเรียนแออัด อากาศร้อน มีเสียงดังรบกวนเป็นอุปสรรคต่อการเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรจำกัดจำนวนในการรับนักเรียนในการเข้าเรียนในหลักสูตรปกติเหมือนกับหลักสูตรสองภาษาไม่ควรเกิน 35-40 คน ต่อ 1 ห้องเรียน เพราะอาคารเรียนมีไม่เพียงพอ และช่วยลดปัญหาความแออัดของนักเรียน

2. ด้านครู ผลการวิจัยพบว่า ครูที่สอนในหลักสูตรสองภาษา ช่วยกันสอน 2 คน และมีจำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียน 25 -30 คน และมีชั่วโมงสอนที่ต่างกันกับครูที่สอนในหลักสูตรปกติ การตรวจงานมีจำนวนมากเกินไปเพราะครูต้องสอนและตรวจงานนักเรียนต่อห้องจำนวน 40 คน แต่ครูที่สอนสองภาษาจะช่วยกันสอน 2 คนและมีจำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียน 25 คน ทำให้ครูเกิดความคิดว่าอยากไปสอนโรงเรียนอื่น ไม่อยากทำงาน เกิดการเปรียบเทียบระหว่างการทำงานของครูด้วยกัน ครูที่สอนหลักสูตรปกติโดยเฉพาะครูพิเศษไม่มีห้องทำงานเพื่อเตรียมการสอน ต้องไปอยู่ห้องสมุด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ฝ่ายผู้บริหารควรมีนโยบายในการจำกัดจำนวนนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรปกติ ให้มีจำนวนนักเรียนต่อหนึ่งห้องเรียนไม่มากเกินไปจนความรับผิดชอบของครูหนึ่งคน และควรสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูที่รับผิดชอบดูแลนักเรียนจำนวนมาก โดยการพิจารณาความดีความชอบประจำปี หรือพูดคุยซักถามปัญหาการเรียนการสอนของครูที่สอนหลักสูตรปกติบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิพงศ์ ยงค์มกล (2543 : 265) กล่าวว่าปัจจัยด้านการจูงใจของบุคลากร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นรายการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในระดับมากที่สุด กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญกับการจูงใจบุคลากรโดยมอบหมายงานที่เหมาะสมกับลักษณะของแต่ละคน ในขณะที่การจูงใจโดยการให้ผลตอบแทนการปฏิบัติงานตามคุณภาพและปริมาณงานแก่บุคลากร

และนอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่า ครูมีภาระในการสอนเพิ่มมากขึ้นชั่วโมงสอนมากขึ้นทำให้ไม่สามารถตรวจงานหรือสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัยนา ศิริมานะกุล (กรรณิการ์ สงวนนวน. 2546 : 63 ; อ้างอิงจาก นัยนา ศิริมานะกุล) พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านขาดงบประมาณในการจัดหาบุคลากรภายนอกมาช่วยสอนแก้ไขโดยประชาสัมพันธ์ขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง ปัญหาครูมีภาระรับผิดชอบทั้งงานสอนและงานพิเศษมาก แก้ไขโดยจัดให้ครูภาษาอังกฤษทำงานพิเศษบ้างแต่ไม่ใช่หัวหน้างาน ปัญหาการ

กระจายคาบสอนแต่ละวันไม่ตรงใจผู้สอนและมีคาบสอนต่อเนื่องกันมากไม่มีเวลาพัก แก่ไขโดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจัดตารางสอนพยายามจัดตารางสอนของครูแต่ละคนให้เหมาะสมที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า ระหว่างครูด้วยกันเกิดความแตกแยก เช่นเดียวกับนักเรียนเพราะครูที่ได้รับคัดเลือกให้ไปสอนในหลักสูตรสองภาษาคิดว่าตนเองเก่งมีความสามารถกว่าครูที่สอนในหลักสูตรปกติ และครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษบางคนไม่ได้สอนนักเรียนในหลักสูตรสองภาษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรสองภาษามีการจัดครูที่จบวิชาเอกภาษาได้เข้าไปช่วยครูชาวต่างชาติสอนเพื่อลดปัญหาในการสื่อสาร ในการเรียนการสอนและการทำงานร่วมกันของครูชาวไทยและครูต่างชาติ

และนอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่า ครูต่างชาติเกิดความท้อแท้ในการสอนร่วมกับครูไทยที่ขาดความรับผิดชอบเพราะครูต่างชาติไม่สามารถควบคุมชั้นเรียนได้การจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนครูไม่มีความร่วมมือหรือประสานงานกันต่างคนต่างทำของตนทำให้เกิดความรู้สึกแบ่งแยกระหว่างครูที่สอนในหลักสูตรปกติและสองภาษา ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ สุทธิพงศ์ ยงค์มกล (2543 : 261- 262 ; อ้างอิงจาก Likert cited in Lunnenburg and Ornstien, 1996 : 32-33) ได้เสนอแนวทางไว้ว่า องค์การที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีกลุ่มที่มีส่วนร่วมซึ่งกันและกัน มีการทำงานเป็นทีมร่วมกันได้ ซึ่งหมายถึง การทำงานเป็นทีมสัมพันธ์ของบุคลากรทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในทุกฝ่าย

3. ด้านผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่า สำหรับผู้บริหารควรรับรู้เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียนและครูที่สอนทั้งสองหลักสูตรเพราะเปรียบเหมือนเจ้าของบ้านหรือเป็นเหมือนพ่อแม่ที่ต้องทำหน้าที่ดูแลลูกๆ ผู้บริหารควรมาดูแลครูที่สอนในหลักสูตรปกติบ้างและมีการนิเทศก์ครูและให้คำแนะนำในเรื่องการสอนคอยให้กำลังใจครูไม่ควรนั่งอยู่แต่ในห้องควรออกมาเดินพูดคุยกับครูที่สอนในหลักสูตรปกติเพื่อให้มีกำลังใจในการสอนที่มีภาระหน้าที่รับผิดชอบสอนนักเรียนที่มากเกินไปกำลังของครู ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ เฟแมน (Faeman, 1988 : 2977-A) พบว่า สภาพแวดล้อมของการทำงาน คือ ผู้บังคับบัญชาและการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความพึงพอใจและความผูกพันของบุคคลในองค์การ นอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรมีนโยบายในการบริหารการจัดวางบุคลากรให้เหมาะสมโดยมีเกณฑ์ที่มาตรฐานและเปิดโอกาสให้ครูทุกคนในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกครูที่จะไปสอนในหลักสูตรสองภาษาด้วย ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ฝ่ายผู้บริหาร ควรจะต้องนำมาพิจารณาในการบริหารในการจัดหลักสูตรทั้งสองหลักสูตร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงาน

นอกจากนี้ ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสนใจเอาใจใส่กับครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติเท่าที่ควร ฝ่ายผู้บริหารมักจะมุ่งเน้นดูแลในการบริหารงานด้านหลักสูตรสองภาษามากเป็นพิเศษ ผู้บริหารมีภาระงานที่ต้องดูแลมากขึ้นเพราะต้องบริหารดูแลทั้งหลักสูตรปกติและหลักสูตรสองภาษา ต้องทำให้ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบลคและมูตัน (Blake and Mouton, 1964) เน้นว่าการดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดนั้นจะต้องผสมผสานกันระหว่างความสนใจต่อผลงานเท่าๆ กับการให้ความสนใจต่อบุคคล ผู้บริหารจึงต้องมุ่งเน้นทั้งผลงานและบุคลากร ให้เกิดการบรรลุความสำเร็จของงาน โดยบุคลากรมีขวัญในการทำงาน มีความสุข มีความสามัคคีในหมู่คณะ มีความผูกพันกับองค์กร ช่วยเหลือกันและกัน ยอมรับนับถือกันและกัน ทำงานให้องค์กรก้าวหน้า ผู้บริหารต้องมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความสนใจในการพัฒนาด้านการศึกษาและเป็นแบบอย่างที่ดี เน้นการทำงานร่วมกับบุคลากร

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารดูแลเอาใจใส่แต่หลักสูตรสองภาษาเพราะผู้บริหารคิดว่าหลักสูตรสองภาษาเป็นจุดเด่นของโรงเรียนเวลามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชมก็จะนำเสนอแต่ครูและนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรสองภาษา ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารควรมีการนิเทศก์ และเยี่ยมชมห้องเรียนที่เป็นห้องเรียนหลักสูตรปกติให้เป็นประจำและให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ให้เท่าเทียมกับหลักสูตรสองภาษา ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนทั้งสองหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาผลกระทบของการเปิดหลักสูตรสองภาษาที่มีต่อครูที่สอนในหลักสูตรปกติระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาที่ใช้กลุ่ม ครูที่สอนในหลักสูตรปกติของช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนเบญจมบพิตร ซึ่งเป็นเพียงความคิดของบุคคลบางกลุ่มไม่สามารถที่จะสรุปครอบคลุมถึงผลกระทบที่ครูและนักเรียนในหลักสูตรปกติ ในโรงเรียนอื่นๆ ที่ได้เปิดหลักสูตรสองภาษาตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร ดังนั้นผลการศึกษาจึงเป็นเพียงแง่มุมหนึ่งที่สามารถค้นพบจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้เท่านั้น ซึ่งถ้าหากการศึกษาในครั้งต่อไป มีการศึกษาถึงผลกระทบในการจัดสอนหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะแตกต่างออกไปจากการศึกษาในครั้งนี้อาจทำให้ทราบผลสรุปอื่นๆ ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนที่เปิดหลักสูตรสองภาษาโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณจะทำให้ทราบข้อค้นพบเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่เปิดหลักสูตรสองภาษาได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องนี้อีกในอนาคตระยะหนึ่งเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่นักเรียนในหลักสูตรสองภาษาและนักเรียนในหลักสูตรปกติที่ได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใดจากการที่โรงเรียนเปิดสอนทั้งสองหลักสูตรในการบริหารงานของผู้บริหารที่ยังขาดประสบการณ์ในการบริหารหลักสูตรสองภาษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ เอี่ยมชัย. (2547). **หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตแนวใหม่ กรณีศึกษาการประเมินผล กระบวนการของหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2537 สถาบัน พระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัย และพัฒนา หลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรรณัฐ มีมงคล. (2548). **การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็น สื่อของโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ**. สารนิพนธ์ ศศม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิการ์ สงวนนวน. (2546). **การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กิตติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์. (2546). **การวิจัยเชิงคุณภาพในสวัสดิการสังคม : แนวคิดและวิธีวิจัย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กองบรรณาธิการ. (2548). **นิตยสารเพื่อการอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิส่งเสริมทบวงมหาวิทยาลัย.
- จิตตชา นิลคำ. (2543). **ปัญหาในการเรียนการสอนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑามาศ ตันติรัตน์โอภาส. (2548). **การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาย โพธิ์สิตา. (2547). **ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ**. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ชูติรัตน์ เจริญสุข. (2545). **ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทศพร มณีศรีขำ. (2545). **การสร้างความเป็นอื่นให้กับเกย์**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธเนศ จิตสุทธิภากร. (2547). **การพัฒนากลยุทธ์การจัดการโปรแกรมนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาไทย**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- น้ำทิพย์ งามสุทธา. (2547). **การศึกษาภาพการใช้และปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนใน เครือคณะภคินีพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน ขั้นสูงของผู้เรียนเปียโนในสถาบันดนตรีเอกชน กรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญสิริ อุดมผล. (2546). **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับบรรยากาศองค์การของโรงเรียน เอกชนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาวรเชษฐ รมจันทร์อินทร์. (2546). **ปัญหาการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวิณี บุญทา. (2545). **การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษา โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มัทนา ทองใหญ่. (2539). **กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มีชัย เข้มจินดา. (2547,พฤศจิกายน - 2548,มีนาคม). “การเรียนรู้ภาษาที่สอง,” ใน **วารสารศึกษาศาสตร์**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2 (2) : 54 – 61.

- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). **พื้นฐานการวิจัย**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- รัชฎาภรณ์ ทองแป้น. (2546). **ศึกษาสภาพปัญหาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและความพร้อมในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาสาระภูมิศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ของโรงเรียนนำร่อง ทดลองใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (ภูมิศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนเบญจมบพิตร. (2547). **โครงการโรงเรียนสองภาษา**. มีนาคม.
- วัจนา พิพัฒน์ทศพล. (2547, พฤษภาคม). “ทิศทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ” **วารสารการศึกษา**. 29.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. **ข่าวสารการวิจัยการศึกษา**. 18(3) : 8 – 11.
- วรรณิ ศิริวัฒน์. (2545). **การศึกษาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริชัย กาญจนวลี. (2547). **สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติา เปลี่ยนสุภาพ. **ทำเนียบโรงเรียนนานาชาติ และสองภาษา**. กรุงเทพฯ : บริษัทสุพีเรียพรีนติ้งเฮาส์ จำกัด, 2002-2004.
- สถาบันคุณภาพวิชาการ. (2546). **“ความสำคัญของภาษาอังกฤษ” ใน สานปฏิรูป**. วลัยลักษณ์ปริยะสุวรงค์, กรุงเทพฯ : 39.
- สุทธิพงศ์ ยงค์กมล. (2543). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการสอน**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมถวิล อัสวสืบสกุล. (2546). **การพัฒนาและตรวจสอบความตรงของตัวบ่งชี้สำหรับประเมินหลักสูตร การผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5ปี)**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร บัณฑิต. (2546). **บรรณนิทัศน์เรื่องหลักสูตร**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ**. ฉบับวันอังคารที่ 18 พฤษภาคม 2547. หน้า 12.
- หนังสือพิมพ์เดลินิวส์**. ฉบับวันจันทร์ที่ 29 สิงหาคม 2548 หน้า 23.

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. ฉบับวันศุกร์ที่ 9 กันยายน 2548. หน้า 15.

หนังสือพิมพ์สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์. ฉบับวันศุกร์ที่ 26 สิงหาคม - วันพฤหัสบดีที่ 1 กันยายน 2548. หน้า 36.

Chen, H.T. (1990). *Theory-Driven Evaluations*. Newbury Park, CA: Sage.

Electronic Roadmap for Evaluation. Impact Evaluation. (2002, June). (Online).

Available: <http://www.bja.evaluationwebsite.org/html/glossary/i/html>.

Ezemenari K.; Rudqvist, A., & Subbarao, K. (1999). *Impact Evaluation : A Note on Concepts and Methods*. Washington : The World Bank. (Online). Available: <http://ciat.library.ciat.cgiar.org/paper-pabreza/082.pdf>.

Hensen, Kenneth T. (1995). *Curriculum Development of Education Reform*. New York : Addison-Wesley Education Publisher, Inc.

Impact Evaluation. (2002, April). (Online). Available: <http://www.worldbank.org/poverty/impact/index.htm>.

Merrill, Mary V. (2002, July). *Impact Evaluation and Mission*. (Online). Available : http://www.charitychannel.com/article_29.shtml.

NWREL'S Comprehensive Center Region X. Impact Evaluation. (2002, June). (Online). Available: http://www.nwrac.org/whole-school/impact_a.html.

_____. (2002, June). *Program Outcome and Impact*. (Online). Available : http://www.nwrac.org/whole-school/overview_f.html.

Oliva, P.F. (1992). *Developing the Curriculum*. 3rd ed. New York : Harper Collins.

Owen, John M; & Rogers, Patricia J. (1990). *Program Evaluation: Forms and Approaches*. London Thousand Oaks: Sage.

Rossi, P.E.; Freeman, H.E.; & Lipsey, M.W. (1999). *Evaluation : A Systematic Approach*. 6th ed. Thousand Oaks, California: SAGE.

UNESCO. (1999). *Monitoring and Evaluation of Literacy and Continuing Education Programmes*. Bangkok : UNESCO Principal Regional Office for Asia and the Pacific.

Wang, G. (1993). *The Impact of Centralized Offices of International Programs on Internationalization of Curriculum in the United States Land Grant Institutions*. Dissertation Abstract, West Virginia University. Dissertation Abstracts International No. AAC 9427996.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวน้ำผึ้ง หมดเพชร

วันเดือนปีเกิด

19 พฤศจิกายน 2515

สถานที่เกิด

บ้านเลขที่ 113 หมู่ 3 ต.ผาจุก อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

โรงเรียนเบญจมบพิตร แขวงดุสิต เขตดุสิต

กรุงเทพมหานคร

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์ 1 ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนเบญจมบพิตร สังกัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2535

มัธยมศึกษาปีที่ 6

จากโรงเรียนอุดรดิตถ์ดรุณี

พ.ศ. 2539

ค.บ. (วิชาเอกภาษาไทย)

จากสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

พ.ศ. 2549

กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ